

Debatten van de provincieraadszitting

15 oktober 2008

OPENBARE ZITTING

ORDEMOTIE

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het zal u niet verwonderen dat wij het woord vragen betreffende de agenda.

Op het uitgebreid bureau van gisteren werden wij namelijk gevat door een creatie waarvan u het auteurschap opeiste. Wij kunnen ons eerst en vooral niet van de indruk ontdoen dat bij de samenstelling van deze agenda het de bedoeling was – en in deze speelt u natuurlijk in de kaart van de meerderheidspartijen – om de oppositie monddood te maken. Daar komt het een beetje op neer.

In de voorliggende agenda was er de afspraak dat binnenkomende agendapunten naarmate het moment van agendering chronologisch aan de agenda worden toegevoegd. Ik stel vast dat de voorzitter het initiatief heeft genomen om alle interpellaties achteraan te agenderen, met uitzondering van toevallig één voorstel van raadsbesluit van de meerderheid. Blijkbaar is het daarvoor niet nodig.

Als mensen van de oppositie een voorstel van raadsbesluit indienen, vliegt dat achteraan, maar als het iemand is van de meerderheid is dat blijkbaar niet van tel.

Ik wil er trouwens op wijzen dat u dat eigengereide optreden doet op een moment dat er geen enkele evaluatie is van de agendering van punten. In februari is er een initiatief geweest van onze fractie om dat in het huishoudelijk reglement vast te leggen omdat men toen vreesde voor willekeurigheid, favoritisme. Wel, blijkbaar hebben we geen jaar moeten wachten om de bewijzen hier vandaag op tafel te zien liggen.

Ik wil er trouwens op wijzen dat u toen bent tussengekomen bij het voorstel van raadsbesluit en zei dat u zich niet aangesproken voelde voor de termen 'willekeur' en 'favoritisme'. U zei: "Het is mijn bedoeling dat ik als voorzitter, die de agenda bepaalt, tussen een resem interpellaties van uw partij – en dat is geen verwijt, want ik ben voor interpellaties – een aantal tussenkomsten toelaat van andere partijen zodanig dat er een spreiding is."

Wat hebt u nu gedaan?

U hebt nu alles naar achter gegooid. We moeten het hier niet uitleggen. Tegen 18 uur is het hier de vlucht naar Egypte, de vlucht naar de andere betaalde mandaten en de persweerklink zal ook verdwijnen. Die mensen hebben ook nog een andere dagtaak te vervullen, die moeten ook een artikel schrijven. Dus u hebt twee vliegen in één klap: én de oppositie monddood gemaakt én geen enkele weerslag daarvan in de pers, laat staan dat de publiekstribunes nog enig publiek bevatten. Vandaar toch mijn pleidooi.

Collega Liebaut heeft in het uitgebreid bureau van februari gesteld, zelfs een pleidooi gehouden opdat er toch minsten één interpellatie per politieke partij aan bod zou komen in het begin van de agenda. Maar zelfs op die suggestie wordt er niet ingegaan. Vandaar toch zwaar protest bij uw optreden.

Wij vragen dan ook de stemming over de agenda.
Dank u.

De heer voorzitter

Die stemming zal ik houden, natuurlijk, maar ik hoor een tegenstelling.
Als mijnheer Liebaut dat zelf heeft gezegd, ben ik niet gestuurd door de meerderheid, Mijnheer Veys, ik heb u dat gisteren gezegd. Maar dat is privé.
Hier zeg ik dat ik vandaag ga proberen dit zo te doen.

DEBATTEN

De punten zijn niet geagendeerd zoals ze binnenkomen. Ze moeten mij passeren. U weet dat er over een aantal interpellaties discussie was. Dat was nog niet geagendeerd, niettegenstaande het eerst binnen was. Maar ik wil mij daar niet achter wegsteken.

Vandaag beginnen we met de vraagstelling. Dat is nu eenmaal reglementair. Dan volgen de beleidspunten die voorgesteld worden om besproken en gestemd te worden en die effect hebben op het beleid rond deze provincie. Daarna volgen dan de puur politieke tussenkomsten, die natuurlijk, meestal, van de oppositie komen.

Dat is de praktijk. U kent de praktijk ook. Ik weet dat u veel kent.

Wij gaan dat vandaag zo doen, Mijnheer Veys, voor de vrede.

Ik bepaal de agenda, zoals u wel weet, alsook de volgorde. Ik probeer dat nu uit en ik zal naar het bureau komen met een voorstel, desnoods van reglementswijziging. Zoek daar niets achter.

Ik voel mij weer niet aangesproken, helemaal niet. Ik ben voor het goede verloop van de provincieraad, ik ben ervoor dat er veel gesproken wordt en er aandacht is zowel in de raad als bij de media. En als we op twee dagen deze agenda afwerken, ben ik ervan overtuigd dat er voldoende aandacht zal zijn in de raad en ook bij de media.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijn naam is genoemd.

Ik heb inderdaad gepleit voor een beperking van het aantal interpellaties in zo een zitting. Ik heb voorgesteld dat er de kans zou zijn tot maximum één interpellatie per zitting. Misschien heb ik toen overdreven, ik geef dat toe. Maar ik heb niet gezegd dat het in het begin van de zitting moest zijn. Dat is een toevoeging die de heer Veys zich vandaag permitteert.

Ik denk dat de huidige oplossing beantwoordt aan wat in het parlement de gewoonte is, waar men desnoods een speciale zitting of zittingen organiseert voor het houden van interpellaties, en dat interpellaties, indien ze gegroepeerd worden, meer gewicht kunnen krijgen als ze ten minste inhoudelijk belangrijk genoeg zijn.

Tenslotte, een interpellatie – het woord wordt in feite te pas en te onpas gebruikt – heeft de bedoeling dat uiteindelijk het bestuur, degenen die verantwoordelijkheid dragen voor het beleid, in het gedrang worden gebracht.

Hier zal dat vermoedelijk – we zullen afwachten – helemaal niet het geval zijn. Met andere woorden, interpellaties zonder enige betekenis, zonder enige zin. Maar goed, we wachten af.

Mijnheer de Voorzitter, in het huidige voorstel kunnen wij ons perfect vinden.

We stellen voor dat de interpellaties zouden gegroepeerd worden op het einde van elke zitting en dat daartoe het reglement wordt gewijzigd.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat er geen sprake kan zijn van het fruiken van het interpellatierecht. De meerderheid is groot genoeg. Men moet maar creatief genoeg zijn om zelf politiek te participeren aan de debatten en niet door anderen het zwijgen op te leggen.

Men verplicht mij – want men schuift mij het anders verwoorden van standpunten in de schoenen – te citeren uit het verslag van het uitgebreid bureau, dat een maand later is goedgekeurd. Ik citeer: "Fractie leider Liebaut waarschuwt voor de consequenties van de aanwezigheid van de media in de raadzaal." – Nu hoort u het angeltje, natuurlijk – "Hij vraagt zich af of het huishoudelijk reglement niet in die zin moet worden aangepast zodat elke fractie maximaal één interpellatie bij aanvang van de vergadering kan houden."

Dank u.

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik wil hier toch ook eventjes op tussenkomen.

We hebben toch ook onze wenkbrauwen moeten fronsen met deze gang van zaken. Ik denk dat één en ander van ongenoegen had kunnen vermeden worden als u deze gang van zaken op voorhand had aangekondigd. Nu is natuurlijk iedereen op het moment zelf gevat door een andere werkwijze en dat is ongelukkig.

Wij voelen ons daar ook wat ongelukkig over, want hoe men het ook draait of keert, voor een stuk proberen wij toch ons standpunt zo een breed mogelijk draagvlak te geven. Als alles dan verschoven wordt naar het einde van de zitting, mist u die opportuniteit.

Ik denk dat we nog eens heel goed moeten nadenken hoe we dat gaan doen. We gaan ook niet met de wijziging van de agenda, zoals u heeft gedaan, akkoord.
Dank u.

De heer voorzitter

Dan gaan we stemmen. Mijnheer Veys vraagt een wijziging van de agenda. Ik ga dat ter stemming leggen.

De heer Veys

Als wij niet akkoord zijn met de huidige agenda stel ik voor dat wij tegenstemmen.

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik was ook onaangenaam verrast door het dooreen gooien van die agenda.

Wie een interpellatie instuurt, eender wie van ons, vindt het belangrijk, anders zouden we de raad er niet mee opzadelen.

We sturen de interpellatie op tijd in omdat we zeggen: het wordt misschien een lange agenda en ik kan misschien niet tot het einde blijven omdat ik in mijn gemeente nog verplichtingen heb. Of omdat ik de andere dag niet kan komen door één of andere omstandigheid.

Wij proberen hier onze job te doen zoals het hoort, maar er kunnen altijd omstandigheden zijn.
Dat zijn een paar opmerkingen van mij.

Wij zijn hier niet in het parlement en ook niet op een gemeenteraad. Ik vind dat wij als provincie toch onze eigen agenda mogen volgen. We hadden een reglement waarin stond zo en zo en zo. Wij moeten niet refereren naar het parlement of naar de gemeente. Wij zijn hier toch een onafhankelijk orgaan dat onze eigen, naar consensus, reglementen mogen stemmen.

Dat moest mij even van het hart.
Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw,
Ik heb niets gezegd over de Gentse gemeenteraad of over andere gemeenteraden, waar het inderdaad zo is.

Ik vraag: wordt de agenda goedgekeurd door de raad, ja dan neen?

Wie zegt dat de agenda goed is, stemt ja. Wie zich onthoudt, onthoudt zich. Wie tegen deze gang van zaken is, stemt neen.

DEBATTEN

Stemming

PUNT 1

MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING

VRAAG VAN JAMILA LAFKIOUI OVER HET ZWEMBAD IN HET SPORTCENTRUM PUYENBROECK WACHTEBEKE

Mevrouw Lafkioui

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In De Gentenaar van 12 september 2008 – het is al een tijdje geleden - verscheen er een artikel over het zwembad in het sportcentrum Puyenbroeck.

Daarin haalt schepen Christophe Peeters nogal scherp uit naar het provinciebestuur. Ik citeer letterlijk uit het artikel. Christophe Peeters noemt het "een pure schande dat het provinciebestuur begin deze eeuw besliste om een 50-meterzwembad te bouwen in Puyenbroeck".

De reden van zijn verontwaardiging: het feit dat de zes zwembaden in Gent overvol zitten, vaak met scholen en zwemclubs.

En ik citeer nogmaals uit het artikel: "Puyenbroeck dat 15 000 000 EUR gekost heeft, is een schitterend zwembad, maar ligt zo afgelegen dat het zwaar onderbenut is. Je kan er dan wel ongestoord baantjes trekken, vanuit Gent is het naar die uithoek in Wachtebeke snel een half uur rijden."

Uiteraard verrast deze uitspraak ons niet.

Wij, als Groen!-fractie, hebben in het verleden meermaals het probleem van bereikbaarheid, mobiliteit al aangekaart.

In het artikel wordt er ook verwezen naar een moeilijke verhouding tussen Gent en de provincie. Blijkbaar zijn er in het verleden al onderhandelingen geweest over een eventueel Gents provinciaal zwembad, maar is dit afgesprongen.

Daaromtrent zou ik een aantal vragen willen stellen:

- op welke manier heeft het provinciebestuur, en dan vooral de gedeputeerde van Sport, gereageerd op deze toch 'negatieve' berichtgeving over het zwembad in het sportcentrum Puyenbroeck?
- welke plannen heeft het provinciebestuur om het probleem van bereikbaarheid van het domein Puyenbroeck te verbeteren? Zijn er al enige acties of voorstellen hierrond uitgewerkt?
- hoe zit het met de actuele bezettingsgraad van het zwembad in Puyenbroeck? Is deze zwaar onderbezet, zoals beweerd wordt in het artikel? Kan de bezetting nog uitgebreid worden?
- hoe komt het dat er met de inspanningen die het Gentse bestuur heeft gedaan er tot hiertoe nog geen onderhandelingen zijn? Ik weet niet of die al gebeurd zijn of nog moeten opgestart worden.
- kan de mogelijkheid om een nieuw Gents zwembad te ondersteunen bekeken worden? Indien ja, kan dit ondersteund worden met provinciale middelen?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte collega's,

Deze problematiek komt op een ander punt ook nog aan bod. Ik ga hier geen olie op het vuur gieten, ik probeer olie op de golven te gieten wat mijn verhouding met de stad Gent betreft.

Deze provincie doet haar werk, ook ten aanzien van de stad Gent. En wie dat van de stad Gent zou ontkennen: hij liegt, of minstens dwaalt.

Het is niet alleen de schepen van Sport die al een paar dingen heeft gezegd. Er zijn er ook anderen, van Cultuur, enz.

U moet dat allemaal in zijn context zien.

Ik zeg het nogmaals: wij gieten geen olie op het vuur, wij proberen olie op de golven te gieten. Wij hebben daar zelfs niet tegen gereageerd.

Er is indertijd terecht de optie genomen om het zwembad in Puyenbroeck te vernieuwen en van de gelegenheid gebruik te maken om er een olympisch zwembad van te maken. Het domein Puyenbroeck ligt nu eenmaal in Wachtebeke en wie de historiek kent, weet dat wij daar in de jaren '60 geprobeerd hebben een groene long te creëren naar aanleiding van de ontwikkeling van de industriezone Gentse Kanaalzone.

Daar hoorde sportinfrastructuur en andere infrastructuur bij, dus we hebben daar ons best voor gedaan.

Geresumeerd: we hebben een zwembad in Puyenbroeck, niet in Gent. We hebben wat Gent betreft echt ons best gedaan om te investeren in de sportinfrastructuur en als men dat niet weet te waarderen, neem ik daar akte van. Maar de collega die bevoegd is voor de domeinen zal allicht ook nog één en ander vertellen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Na deze tour d'horizon van gedeputeerde Vercamer over de verhouding tussen de provincie en de stad Gent, zal ik trachten concreet te antwoorden op de vragen van de vraagstelster.

Werd er gereageerd ten aanzien van het artikel?

Neen, er is niet gereageerd naar de pers. Wel is aan de betrokken schepen de samenwerkingsovereenkomst tussen de stad Gent en de provincie met betrekking tot het gebruik van de sportinfrastructuur, zwembadinfrastructuur in Puyenbroeck bezorgd.

Het is namelijk zo dat door de vorige gedeputeerde van Sport in 2005 al een samenwerkingsakkoord was afgesloten met de stad Gent waardoor zwemclubs uit Gent, die niet over een officieel zwembad beschikken om officiële wedstrijden te organiseren, gebruik kunnen maken van onze infrastructuur in Puyenbroeck.

In 2007 bijvoorbeeld ging dat over het Belgische kampioenschap korte baan, ingericht door MEGA Zwemteam en over de Memorial Anteunis–Superprestige en de provinciale B/C-kampioenschappen, telkens georganiseerd door Royal Ghent Swimming Club. Een Engelstalige zwemclub blijktbaar uit het Gentse.

Wat betreft de plannen die er zijn om de bereikbaarheid te vergroten.

Eind dit jaar komt er een nieuwe busverbinding. Die wordt totaal nieuw ingevoerd, met name buslijn 76 De Pinte-Gent-Lochristi-Wachtebeke, die op drie haltes zal stoppen aan Puyenbroeck, met name aan Mola, parking 1 en parking 2. Die zal een reguliere verbinding vormen tussen die verschillende gemeenten en zal om het uur rijden.

De belbus vanuit Stekene, die Sint-Gillis-Waas, Moerbeke en Wachtebeke verbindt, wordt ook uitgebreid doordat er haltes worden voorzien op parking 1 en 2.

De bereikbaarheid wordt vanaf december 2008 dus gevoelig verbeterd.

Wat betreft de actuele bezettingsgraad.

Volgens de schepen is er een onderbezetting van het zwembad.

We hebben de cijfers opgevraagd. Vorig jaar, dus 2007, spraken we over een totaal aantal betalende zwemmers van 303 414. Rekening houdend met onderhouds- en sluitingsdagen komt dat neer op ongeveer 1 000 zwemmers per dag.

Ik denk niet dat men hier van een onderbezetting kan spreken. Men mag ook niet vergeten dat Puyenbroeck meer is dan zo maar een recreatief zwembad. Het is ook een echt sportcomplex waar stages, enz. georganiseerd worden. Vandaar ook dat het op die locatie gevestigd is.

Hoe komt het dat er spanningen zijn met het Gentse bestuur over dit onderwerp?

Ik ervaar geen spanningen met het Gentse bestuur, maar ik kan mij voorstellen dat een schepen die geconfronteerd wordt met een gebrek aan zweminfrastructuur in zijn eigen gemeente of stad wel eens kijkt naar de provincie.

Ik kan u verzekeren dat het niet alleen een Gentse reflex is, maar dat dergelijke vragen zowat uit alle gemeenten en steden van de provincie Oost-Vlaanderen komen.

Als we dus ooit ja zouden zeggen op één vraag om een zwembad te bouwen, liggen er hier morgen 10, 20 vragen voor om een zwembad te bouwen.

DEBATTEN

Dat kan niet de bedoeling zijn. Als er al geïnvesteerd wordt vanuit de provincie in niet-provinciale sportinfrastructuur dan denk ik dat we ons moeten beperken tot die infrastructuur die echt een bovenlokale functie heeft. Bijvoorbeeld infrastructuur in verband met jeugdvormingscentra, die in samenwerking met een gemeente zou kunnen ontwikkeld worden. Maar zolang het geen echt bovenlokaal initiatief is, denk ik niet dat wij daar moeten op inzetten.

Tot slot nog een kleine kanttekening.

Het is één ding om te zeggen "u had het in Gent moeten bouwen", maar als u de grondprijzen en de voorwaarden die in Gent zouden gesteld worden allemaal moet volgen, bouwt u geen 50-meterbad maar een 25-meterbad. Het is natuurlijk een stuk duurder als u dat allemaal in Gent moet realiseren dan wanneer u dat in het provinciaal domein Puyenbroeck kunt realiseren.

Dank u.

VRAAG VAN TANGUY VEYS NAAR DE GEVOLGEN VAN DE DOOR DE STAD GENT VANAF 2009 OPGELEGDE BELASTING OP LEEGSTAND EN VERKROTTING

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De stad Gent zal vanaf 2009 een nieuw belastingsreglement invoeren. Ze zal namelijk de leegstand, de verwaarlozing of onbewoonbare panden belasten.

Ik denk dat het een zeer nuttige en noodzakelijke maatregel is, zeker in een grootstad als Gent, waar wij met deze problematiek regelmatig worden geconfronteerd.

Het valt dan ook te betreuren dat in deze de provincie Oost-Vlaanderen zelf het slechte voorbeeld geeft. We moeten maar gewoon even naar buiten stappen en meteen worden we geconfronteerd met een schandvlek. We moeten zelfs niet naar het Patershol gaan. Hier rechtover zien wij een schandvlek van toch wel slecht beheer. Het is namelijk zo dat de provincie Oost-Vlaanderen de niet zo trotse eigenaar is van een aantal panden hier in de Gouvernmentstraat en in de Borreputsteeg, die reeds jarenlang leeg staan. Ze zijn al gekraakt geweest. Ik heb ook reeds met foto's aangetoond dat het daar binnenregent. De duiven hebben zich daar al goed in genesteld. Men heeft nu alles met houten panelen afgemaakt, maar ik denk toch ...

De heer gedeputeerde Hertog

Het is een vraag, Mijnheer de Voorzitter, geen interpellatie, dacht ik.

De heer Veys

... dat de provincie terzake haar verantwoordelijkheid zou moeten opnemen, gelet op enerzijds de voorbeeldfunctie en anderzijds het aspect leegstandsheffing.

In 2007 hebben we 26 730 EUR betaald. We hebben dit jaar al 12 000 EUR betaald. We gaan weliswaar daartegen in beroep, maar ondertussen is er toch al wel betaald. En in 2009 hangt opnieuw deze leegstandsheffing boven ons hoofd, met daarbovenop nog eens de nieuwe belasting van de stad Gent.

Ik denk dat de provincie haar verantwoordelijkheid moet opnemen om in dit dossier, en mogelijks nog in andere dossiers, de geplande leegstandheffing en ook de belasting van de stad Gent niet te moeten betalen.

Ik stel vast dat een dossier van de dienst Patrimonium-Uitrusting van 2 oktober terug naar de dienst werd gestuurd. Een dossier waarin ik het volgende lees: "De gebouwendienst heeft zijn bedenkingen bij het eventueel te koop aanbieden van deze panden, vooral omwille van de ligging dicht bij de andere administratieve gebouwen in de Gouvernmentstraat. Daarenboven wordt er op gewezen dat de muurschilderingen in de gebouwen in de Gouvernmentstraat en in de grote kamer en in de traphal als beschermd zullen geadviseerd worden."

Er is trouwens al interesse geweest van een vijftal personen om het gebouw te kopen, maar voor een project waarvan men spreekt van een masterplan in 2009 zou ik dringend aan de deputatie willen vragen om een beslissing terzake te nemen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het klopt dat de stad Gent een nieuw belastingsreglement op leegstand aan het uitwerken is. Het is nog niet definitief beslist, maar het zit er aan te komen en dat zou kunnen betekenen dat er bovenop de gewestbelasting ook nog een taks van de stad Gent komt.

Ik raad de stad Gent aan dan wel eens goed na te kijken hoeveel leegstaande panden zij in eigen patrimonium heeft, want het zou wel eens kunnen zijn dat zij veel belasting aan zichzelf zal moeten betalen.

Wat betreft de huidige stand van zaken.

Wij hebben in 2008 leegstandsheffing moeten betalen omdat wij op 1 januari 2008 nog altijd op die lijst stonden. Die is betaald.

Wat betreft de heffing voor 2009 hebben wij beroep aangetekend en een slopingsvergunning aangevraagd. Dus wanneer de slopingswerken aanvangen vóór 1 februari 2009 moeten wij normaal gezien de leegstandsheffing niet betalen.

Het definitieve uitsluitsel daarover van de stad moet nog komen, maar de slopingsvergunning is aangevraagd. Dus de nodige stappen zijn ondernomen om de leegstandsheffing voor 2009 te vermijden.

Wat betreft de verkoop van de gebouwen.

Dit kadert in een ruimer project waar wij eerstdaags - maar straks zal dat nog eventjes terugkomen - een beslissing in zullen nemen. Dan kunnen wij beslissen of het wordt verkocht of er iets anders zal mee gebeuren.

Dank u.

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER DE WAALSE KROOK GENT

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Dit dossier is al een paar keer in de raad aan bod gekomen en dateert van de vorige legislatuur. Het gaat over het zogenaamde toenmalige Vlaams Forum voor Muziek en Dans. Intussen werd het herleid tot het ontwikkelingsproject site Waalse Krook, een project waar opnieuw de provincie Oost-Vlaanderen zich voorwaardelijk engageert - en ik citeer uit de overeenkomst - omdat "een Onderzoekcentrum voor Informatie en Communicatietechnologie en Nieuwe Media mogelijk past in haar eigen innovatie- en streekontwikkelingsbeleid".

Het gaat hier duidelijk om een voorwaardelijk engagement, want de provincie engageert zich enkel bij het ondersteunen van de opmaak van een masterplan en een haalbaarheidsstudie.

Deze overeenkomst is in de raad van mei van dit jaar goedgekeurd. Maar ondertussen hebben de mensen van het project niet stilgezeten, want recent kwam de uitslag naar buiten van de twee studiebureaus die zich met het project hebben beziggehouden.

Ze stellen zeer duidelijk dat het project zowel stedenbouwkundig als budgettair haalbaar is om te realiseren. Ze wordt daarin bijgevallen door oud-burgemeester Frank Beke, voorzitter van de vzw. Een vzw waarin trouwens een aantal mensen van de provincieraad van Oost-Vlaanderen zetelen. Ik vermoed dat de voorzitter wel gedekt is door zijn vzw, die stelt dat de provincie 10 000 000 EUR in dit project zou moeten pompen en dat een definitieve beslissing zou moeten genomen worden in november of december van dit jaar.

Voor een dergelijk engagement en een beslissing in november of december van dit jaar denk ik dat wij als provincieraad veel sneller dan november moeten gevat worden met deze problematiek, temeer het om een omvangrijke studie gaat, een omvangrijk bedrag, een groot engagement.

DEBATTEN

Ik had dan ook graag vernomen van de deputatie:

- welke conclusies zij zelf in eerste instantie trekt uit die stedenbouwkundige en financiële studie van het project?
- is zij bereid om die resultaten ook aan de provincieraad voor te stellen? Zo ja, op welke wijze? Zo neen, waarom niet?

In tweede orde de these van een Onderzoekcentrum voor Informatie en Communicatietechnologie en Nieuwe Media, die past in het innovatie- en streekontwikkelingsbeleid van de provincie.

Ik heb eens de moeite gedaan om wat te grasduinen in de beleidsverklaring en in de begroting, maar ik ben van een kale reis teruggekomen. Dus de duim waaruit men dit gehaald heeft is blijkbaar nog niet groot genoeg.

Ook daarom zou ik met aandrang vragen dat men dat ook op een commissie zou toelichten.

Hoe gaat men dat concreet invullen? Welk kostenplaatje hangt daaraan? Gaat het enkel over 10 000 000 EUR of is het veel verregaander?

Het volstaat niet van geld te steken in een hoop beton met een plakkaatje "provincie Oost-Vlaanderen". Men moet daar ook invulling aan geven.

Gaan ze daarvoor beroep doen op externe partners? Zo ja, welke? Welke stappen werden reeds ondernomen?

Tot slot wens ik in globo te vernemen van de deputatie:

- welke stappen heeft zij reeds genomen of gaat zij nemen in verband met de ontwikkeling van heel de site?
- Welke financiële gevolgen zal dit hebben voor het engagement van de provincie Oost-Vlaanderen?

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
U stelt een aantal pertinente vragen.

Het klopt dat een tweetal weken geleden een eerste ontwerpstudie over de haalbaarheid van de projecten, zoals die tot nu toe door twee studiegroepen werden onderzocht, zijn voorgesteld. En het is de bedoeling om in de vergadering van november met een volledig uitgewerkt dossier naar de vergadering te komen.

Sta mij toe u erop te wijzen dat er op 5 november in de stadsbibliotheek een tentoonstelling zal zijn over het project en dat het onze bedoeling is om heel de provincieraad, niet alleen de leden van de 4de commissie, uit te nodigen om daar de projecten te gaan bekijken, te gaan onderzoeken en om vragen te stellen aan degenen die namens de studiebureaus aangesteld zijn. Nadien zullen wij samen al dan niet beslissen om verder te gaan in dit project.

Dit project kan een belangrijk project worden voor onze provincie. Er kan onderzocht worden of wij kunnen meewerken aan de invulling van de historische site, de oude site in het hart van Gent. Wij kunnen onderzoeken of dit een geëigende plaats is om dat zogenaamde kenniscentrum van de 21ste eeuw op die plaats uit te bouwen. Met andere woorden, of we daar een multimediale site van de toekomst kunnen maken.

Dat is heel belangrijk.

Onze provincie moet onderzoeken of ze:

- over de mogelijkheden beschikt om daarin te participeren;
- herkenbaarheid kan hebben;
- daarin de belangen van de 65 gemeenten van onze provincie kan vertolken.

Het zou de bedoeling zijn dat er in Gent een permanente evaluatie van de nieuwe ICT-technologie verwezenlijkt wordt, samen met het Instituut voor de Breedbandtechnologie, waarmee de bewoners van de 65 gemeenten van onze provincie in de toekomst, via technieken die we nu misschien nog niet kennen, permanent in aanraking zouden kunnen komen.

Of we dat zullen doen, zal van u en de leden van deze provincieraad afhangen. U weet dat wij tot op heden, ingevolge een beslissing van deze provincieraad, alleen hebben gezegd: "We gaan dat mee onderzoeken, we gaan mee participeren."

Wij hebben daarvoor een beperkte toelage uitgetrokken van 25 000 EUR.

Anderzijds zal het enorm veel kosten om dat te onderzoeken.

Dat zullen we dus kunnen beslissen.

Eén zaak is zeker: de eerste gedeputeerde heeft in zijn beleidsverklaring alsook in vroegere tussenkomsten gezegd dat de tussenkomst van onze provincie hoe dan ook beperkt zal blijven tot een injectie in de constructie waar:

- we een vorm van eigendomsrecht of medebeheer permanent zullen behouden;
- we permanent zullen moeten aanwezig zijn;
- de doelstelling van onze provincie zou moeten kunnen vereenzelvigd worden.

Het totale bedrag werd tot op heden vastgelegd op 10 500 000 EUR. We zullen zien, na 5 november, of dat aan de behoeften van onze provincie voldoet.

Ik heb hier een tekst van 15 bladzijden, maar ik denk dat dit antwoord voorlopig kan volstaan. U kan de tekst in kopie krijgen.

Dank u.

De heer Veys

Ik had graag van de gedeputeerde vernomen of:

- die timing voor een beslissing, uiterlijk in december, haalbaar is;
- wij daar ten volle geïnformeerd zijn;
- dit al budgettair is ingeschat in de begroting die wij volgende maand te verwerken krijgen.

De heer gedeputeerde Dauwe

Ik moet u zeggen dat de vraag van collega Veys ter zake is.

De werkgroep, onder leiding van de ere-burgemeester van de stad Gent en van een aantal medewerkers, werkt werkelijk heel snel.

Onze medewerkers hebben de laatste 14 dagen niet minder dan drie volle dagen besteed aan diverse vergaderingen hierover.

Dus men werkt aan dat project op kruissnelheid.

Dat is positief.

Men zal ons ook vragen om kort op de bal te spelen, maar ik denk dat de documenten die men ons zal voorleggen zowel qua inhoud als qua vormgeving zeer duidelijk zullen zijn en dat het dan aan ons is om heel snel te beslissen.

Mocht het voor ons onmogelijk zijn, zullen we natuurlijk voorbehoud maken voor de tijd. Maar ik denk dat wij vandaag toch moeten appreciëren dat deze werkgroep met grote accuratesse en snelheid aan het dossier werkt.

Er is, zoals de eerste gedeputeerde zegt, op dit moment nog niets voorzien op de begroting. We kunnen dus alle kanten uit.

Dank u.

DEBATTEN

VRAAG VAN RIK FRANCK OVER HET NEGATIEVE BEELD VAN DE PROVINCIE IN DE PERS

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Toen ik de kranten van de maand september doornam, ben ik regelmatig een aantal zaken tegengekomen. Bijvoorbeeld:

- de burgemeester van Kruibeke beschuldigt de provincie dat zij vergunningen die hij heeft goedgekeurd, tegengehouden heeft;
- de Gentse schepen. Collega Lafkioui heeft al gesproken over het zwembad;
- een andere schepen zegt dat het de schuld is van de provincie dat een fabriek afgebroken wordt en eigenlijk aan bouwpromotoren wordt gegeven.

Indien de pers op dat moment een klein beetje dieper had gegraven, zou men weten dat het groteske beschuldigingen zijn.

De burgemeester van Kruibeke – we kennen die man allemaal – heeft waarschijnlijk gedurende 25 jaar zijn gemeente bestuurd als een soort baron en heeft liever geen pottenkijkers, denk ik.

Over het zwembad is al gezegd waar het probleem ligt.

Over de verffabriek Lippens gaat de schepen van Cultuur van de stad Gent grondig in de fout. In de omgeving van de verffabriek Lippens, op de Sint-Antoniushoek, zijn er in het verleden al een aantal fabrieken geklasseerd. Die zijn dan ook beschermd geworden voor de bouwwoede van een aantal bouwpromotoren. Had de schepen van Cultuur zijn werk gedaan in het schepencollege, dan zou de verffabriek Lippens niet afgebroken worden. Maar nu gaat hij zijn eigen falen op de rug van de provincie schuiven.

Ik heb daar een kleine bedenking bij.

Vroeger was het allemaal de schuld van Europa ofwel van de Groenen. Nu heb ik de indruk dat men nu en dan zegt dat het de schuld is van de provincie.

Dus enerzijds zijn we blij, maar anderzijds zijn we ook een beetje boos.

De eerste gedeputeerde heeft een drie tot vier maanden geleden gezegd dat wij de eerste ambassadeurs zijn van de provincie en dat wij een fierheid moeten uitdragen.

Wat zie ik nu?

Dat er niemand van de gedeputeerden tegen deze zaken, die eigenlijk grotesk zijn, die echte leugens zijn, reageert.

Mijn vraag is: als men zoiets tegenkomt, waarom wordt er niet gereageerd? Waarom roept men niet een keer een journalist naar hier en zegt men: dat is eigenlijk de situatie?

Of ze het publiceren weet ik niet, maar nu doet men blijkbaar niets.

Eigenlijk is mijn vraag aan de gedeputeerden, aan het bestuur, om daar toch op te reageren.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik kan niet anders doen dan akkoord gaan met de teneur van de tussenkomst.

Over strategie kunnen we een klein beetje discussiëren, want het staat niet altijd dat openbare besturen elkaar gaan aanvallen.

Alles begint natuurlijk met de pers, die vroeger regels had van check and double check, controle en dubbelcontrole. Men belde vroeger wel eens als er zo een uitspraak was. Dat gebeurt vandaag minder en minder. Ik weet dat ik mij daarmee bij de pers niet sympathiek maak, maar ik stel maar vast.

Wat de grond van de zaak betreft.

Mijnheer Denert zijn verwijt is onterecht. Blijkbaar is hij vergeten dat wij ondertussen een nieuw systeem hebben en dat zijn gemeente een ontvoogde gemeente is inzake ruimtelijk ordening met nieuwe spelregels.

Wij vernietigen geen beslissingen die de gemeente goedgekeurd heeft. Integendeel. Er bestaat wel een beroepsmogelijkheid van derden indien de gemeente een vergunning verleent, en er bestaat een beroepsmogelijkheid van aanvragers indien de gemeente geen vergunning verleent. En in dat spel spelen wij onze rol op basis van een verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar waarbij het een algemene regel is dat wij in de mate van het mogelijke de visie van de gemeente proberen te volgen vanuit het respect voor de lokale autonomie.

Dus mijnheer Denert heeft zich wat dat betreft een beetje vergist.

Trouwens, als we dan echt nagaan hoe hij het gezegd heeft, was het eigenlijk ook wel iets genuanceerder. Het was zo precies of de provincie verplicht is om soms beslissingen van de gemeenten te vernietigen.

Een tweede voorbeeld, en daar hebben we het al over gehad, is het eigen zwembad.

Wij hebben indertijd in deze raad, in 1998-1999, op voorstel van de toenmalige gedeputeerde voor Sport, Ivan Verleyen, die nu provincieraadslid is, de optie genomen om op ons eigen terrein van de renovaties die we moesten doen gebruik te maken om een 50-meterzwembad te maken. Met een kleine meerkost konden wij betere accommodatie aanbieden, daarbij gevat in een groter geheel een sporthotel en de renovatie van ons buitenzwembad.

We hebben dat hier allemaal goedgekeurd, we hebben dat gegund. We hebben dat indertijd gegund voor 12 900 000 EUR en er is uiteindelijk een eindafrekening geweest van 14 700 000 EUR omdat we daar nog een paar dingen bijgestoken hebben, zoals stoombaden, enz. Dus perfect binnen de normale limieten.

En wat hebben we voor de stad allemaal gedaan?

Het is door de collega ook al gezegd.

In de topsporthal hebben we voor 1 239 000 EUR geïnvesteerd, niet verplicht, vrijwillig. In het wielercentrum hebben we voor 371 000 EUR geïnvesteerd. Blijkbaar weet die schepen dat niet. Hij is nog jong natuurlijk. In de gymnastiekhal hebben we voor 247 000 EUR geïnvesteerd. In de trampolinehal voor 125 000 EUR en het Huis van de Sport voor 3 650 000 EUR, plus dan nog 241 000 EUR per jaar voor de exploitatie.

Dat men in Gent niet zegt dat we niets doen. Als ze dat veel zeggen, gaan de 64 andere gemeenten een beetje jaloers worden en misschien wel terecht.

Dus de schepen moet wat dat betreft voorzichtig zijn.

Maar wij zijn rustige mensen, wij reageren daar niet teveel publiek op. Het zou ons wel plezier doen indien de pers, als ze nog eens met zulke dingen geconfronteerd wordt, eens contact opneemt met de provincie.

Wat de verffabriek Lippens betreft.

U hebt het zelf al gezegd, Collega. Als de stad wil klasseren, klasseert ze. Dan neemt ze daar initiatief toe. En wil ze dat niet om ik weet niet welke reden, kan ze dat gebouw kopen en daar zelf - eigen beleid - dingen mee realiseren.

Maar wij hebben niets beslist in dat dossier. Wij zijn opgetreden als een orgaan van actief bestuur in het kader van een georganiseerd beroep, in het kader van bouwvergunningen.

Wij hebben vastgesteld dat het zogenaamde Manchestergebouw niet beschermd was, dat de aanvragers lange tijd onderhandeld hebben met de stad, dat de stad zich steeds in stilzwijgen gehuld heeft en geen beslissingen getroffen heeft noch met de betrokkenen in overleg gegaan is over de grond van de zaak.

Er was dus geen enkel legaliteitsbeginsel om de beslissing te treffen die de deputatie getroffen heeft. Dat moet toch nog eens gezegd worden, want we gaan niet over één nacht ijs. Dat dossier is grondig bestudeerd, is ook voorgelegd aan onze eigen administratie.

En tot slot.

Naar aanleiding van foutieve berichtgeving in kranten is het de regel dat we reageren. Ik heb dat ook al een paar keer persoonlijk gedaan. Mijn ervaring is echter dat als men recht van antwoord vraagt, men in discussie gaat en men eigenlijk degene die recht van antwoord vraagt negatief gaat afschilderen als "Tiens, heeft hij iets te verbergen misschien?".

DEBATTEN

Dat is hetzelfde als men mensen valselijk beschuldigt, bijvoorbeeld ambtenaren in de provincie, en die dan niet zouden reageren. Dan zegt men: "Er is daar wel iets van." En als ze wel reageren, zegt men: "Zie je, ze zijn kwaad."

Dus men kan nooit goed doen in zo een dossier. Dat weten we.

We doen normaal soms wel een reactie, niet via de klassieke aangetekende brief, ons beroepende op het recht van antwoord, maar met een discrete telefoon. Dat gebeurt. We zijn niet zoals sommige eerste ministers die zich kwaad maken op hoofdredacteuren of eigenaars van kranten. Dat is een andere discussie. Maar met een discrete telefoon of een mailtje waarin we zeggen: "Hebt u daar wel rekening mee gehouden?"

In het beste geval krijgt men dan een paar weken later een wat nuancerend artikel.

We doen dat doorgaans dus niet via een persbericht, want het getuigt, denken we, van weinig partnerschap vanuit de provincie om via de media andere besturen terecht te wijzen.

Wij willen echt af van ons imago 'voogdij'. De voogdij is niet meer voor de provincieraad en niet meer voor de deputatie. Dat is vandaag voor de Vlaamse overheid, die daarvoor een commissaris heeft in elke provincie, met name de gouverneur.

Dat is ons werk niet meer. We willen echt van dat imago af. Wij doen dat discreet. Wij reageren niet of liefst niet negatief ten overstaan van andere besturen.

En wat uw voorbeeld betreft. Wij hebben inderdaad niet publiek gereageerd. Misschien moeten we daar in de toekomst toch wat meer aandacht aan besteden. Het doet mij plezier dat we wat dat betreft ook op steun van de oppositie kunnen rekenen.

Dank u.

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In de echte christelijke traditie biedt u eigenlijk uw linkerwang ook aan. Ik denk dat dat niet goed is.

Wat u wel kunt doen, is het lijstje van alles wat de provincie gedaan heeft eens publiek maken en eens positief zeggen van "we hebben niet dat en dat niet gedaan, maar we hebben wel dat en dat en dat wel gedaan".

Ik denk dat dat inderdaad meer effect zou kunnen hebben, ook in de pers.

Dank u.

De heer voorzitter

Vraag in elk geval de lijst op bij mijnheer Vercamer. Het zal u verstevigen. Een argumentarium kan geen kwaad.

De heer gedeputeerde Vercamer

Ze zitten daar.

De heer voorzitter

Ze zitten daar, maar ook mijnheer Franck zal op café of in de kantine of waar hij ook veel komt met meer argumenten kunnen donderen bij de agitatoren.

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER DE KENNISGEVING VAN DE PRINCIEPSBESLISSING TOT CENTRALISATIE VAN DE PROVINCIALE ADMINISTRATIEVE DIENSTEN IN HET PROJECT "GENT-SINT-PIETERS"

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Vorige maand heb ik tijdens de bespreking van de budgetwijziging de provincieraad erop attent gemaakt dat er een principiële beslissing was van de deputatie waarin werd akkoord gegaan met de principiële beslissing en met de beslissing tot het vragen van advies en het starten van voorbereidende werken inzake de centralisatie provinciale administratieve diensten binnen het project Gent-Sint-Pieters.

We hebben daar gisteren nog in extenso in de kranten meer over kunnen vernemen. Maar waar de deputatie, en ik heb hen daar vorige maand reeds op gewezen, toch aan voorbij is gegaan – en het is toch een project dat om en bij de 105 000 000 EUR mogelijks zou kunnen kosten. Trekken we daar nog eens de 70 000 000 EUR af van de maximale valorisatie van het huidig provinciaal patrimonium – is, denk ik, dat deze beslissing te ingrijpend is om aan de aandacht voorbij te laten gaan van de provincieraad.

Nu beschouw ik het niet als mijn taak om beslissingen van de deputatie uit te voeren. Zij worden daarvoor verkozen, zelfs voorgedragen. Ze worden daar zelfs ruimschoots voor vergoed en zelfs bijgestaan door voldoende ambtenaren en kabinetsmedewerkers.

Maar wat betreft de beslissing om het ter kennisgeving mee te delen aan de eerstvolgende provincieraad - en wij zijn nu twee provincieraden verder - blijf ik nog steeds op mijn honger zitten, temeer ik denk dat wanneer men dat ter kennisgeving zou meegeven er ook een debat zou kunnen zijn binnen de provincieraad, zoals het ook bij andere dossiers gebeurt die ter kennisgeving naar de raad komen.

Ik wil er trouwens de collega's op wijzen dat – terwijl de deputatie nog steeds in gebreke blijft – het hier toch wel gaat om een zeer verregaand voorstel, niet alleen financieel. Maar ik lees: mogelijks te valoriseren gebouwen:

- het Seminarie, het deel Vlerick in erfpacht;
- het Huis van de Sport. Wie had dat gedacht. Het Huis van de Sport dat men altijd zo gerenommeerd heeft en waarvan men gezegd heeft dat het heel goed is, dat het daar op zijn plaats is. Men hangt er zelfs een prijskaartje aan van 6 000 000 EUR;
- ook gebouwen in Zottegem, in de Vogelzang, in Dendermonde in de Dijkstraat, in Moerbeke-Waas;
- collega Liebaut, het Huis van Anton van Wilderode, staat ook op de targetlist;
- het Huis Thuysbaert.

Alle mooie filosofieën die wij in het verleden hier in ettelijke debatten hebben verkondigd, worden in één notaatje op de 'te verkopen' lijst gezet.

En het stopt niet met dat lijstje. Ook het Metselaarshuis, de provinciale uitleendienst en zelfs PCVO Gent en Mercator komen in aanmerking.

Collega's, ik vind deze beslissing te ingrijpend, zelfs al gaat het hier om een principiële beslissing, dat men daar de provincieraad niet van in kennis stelt.

Vandaar mijn vraag: wanneer zal de deputatie initiatief nemen om uitvoerig toelichting te brengen bij haar eigen beslissing en de provincieraad in kennis stellen?

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In de nota waarnaar mijnheer Veys verwijst – en zo geheim is dat allemaal niet, want hij kan die nota zo krijgen natuurlijk – staat ook dat die nota ter bespreking wordt voorgelegd aan het MAT. Dat is ondertussen gebeurd. Die hebben daar hun opmerkingen op gegeven, suggesties gedaan, kritieken gegeven. De 3de directie verwerkt momenteel de oorspronkelijke nota op basis van de opmerkingen die het MAT gegeven heeft tot een nieuwe nota.

Daar zit misschien de verwarring.

DEBATTEN

Er stond in dat de nota, de principiëbeslissing aan de provincieraad, zou voorgelegd worden. Er stond ook in dat er eerst nog een advies van het MAT zou gevraagd worden.

Het is dus de tweede nota die zal voorgelegd worden aan de provincieraad wanneer de oorspronkelijke nota met alle kritieken, opmerkingen en suggesties van het MAT daarin verwerkt zijn, met de nieuwe hedendaagse standpunten ook trouwens, want dat dossier wijzigt hier en daar nog altijd.

Het is pas wanneer daar een definitief oordeel over genomen wordt dat wij met die nota onmiddellijk naar de provincieraad zullen komen. Dus als de deputatie in deze, op basis ook van de suggesties van het MAT, een echte principiëbeslissing zal nemen, zullen wij de eerstvolgende provincieraad de nota hier voorleggen.

Ik vermoed dat in één van de eerstkomende – ik denk niet de komende, want dat is heel de periode van de begrotingsbesprekingen – provincieraden de nota effectief naar hier zal komen.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik had graag vernomen van de gedeputeerde of hij er zich van bewust is dat de uitleg die hij hier geeft in tegenspraak is met wat letterlijk in de nota staat.

Ik citeer: "De principiëbeslissing zal worden doorgestuurd naar het Managementteam, het MAT, voor advies en zal ter kennisgeving worden meegedeeld op de eerstvolgende provincieraad."

Die principiëbeslissing is genomen, dus dat is wel in tegenspraak met heel uw theorie van "men moet eerst het MAT erbij betrekken".

Ons informeren over de principiëbeslissing is totaal iets anders dan wat u hier komt te zeggen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb net gezegd dat dit een misverstand is. We wilden niet de decretaal verankerde taken van het MAT voorbij lopen. Er stond misschien iets te voorbarig in de nota dat we onmiddellijk naar de provincieraad zouden gaan, maar wij hebben geoordeeld dat het beter is van eerst het MAT zijn werk te laten doen, dan de nota te laten herschrijven en er daarna mee naar de provincieraad te komen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wat dit punt betreft hebben we terzelfder tijd ook gezegd dat variabelen en alternatieven moeten bekeken worden. Dat is een tussenstap die ingebouwd wordt ten overstaan van de oorspronkelijke nota. Dat moeten we ook in alle duidelijkheid willen zeggen.

De collega citeert cijfers. We kunnen daar in ons systeem niet onderuit. Als er cijfers in de nota staan, worden ze direct op de markt gegooid. Dat is een grote handicap voor een openbaar bestuur om na te denken over immobiliële operaties. De tijd dat iedereen daar zeer discreet mee omging, is blijkbaar voorbij.

Dat is een handicap.

Men citeert nu al cijfers wat ons eigen patrimonium mogelijks waard zou zijn ingevolge een ruwe raming. Men citeert nu al cijfers - 105 000 000 EUR – wat het eventueel zou kosten, ruwe raming, zonder detailleringen. Men gooit dus eigenlijk de marges op de markt.

Wel, ik maak van deze gelegenheid toch gebruik als gedeputeerde voor Financiën om te zeggen dat indien er een verschil zou zijn tussen wat we kunnen valoriseren en wat we moeten investeren, het in elk geval zal moeten kunnen verantwoord worden door een verhoogde efficiëntie en effectiviteit om dat verschil te verantwoorden.

We gaan dus niet over één nacht ijs. Wij zullen dus nog een tijdje werk hebben aan die studie vooraleer we er mee naar deze raad komen. Dat wil ik in alle duidelijkheid stellen.
Dank u.

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER HET PENSIOEN VAN CONTRACTUELE PERSONEELSLEDEN**De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De problematiek van het contractueel personeel versus het statutair personeel is niet nieuw. Ik word daar niet alleen door Oost-Vlaams provinciepersoneel op aangesproken, maar ik heb ook van de gelegenheid gebruik gemaakt om daar vorig jaar een schriftelijke vraag over te stellen, met name: in hoeverre deelt de deputatie die bezorgdheid?

Men heeft mij toen in een omstandig antwoord de problematiek geschetst. Zonder te technisch te worden heeft zij in feite vooral gezegd: "Wij richten ons via de weg van de VVP, de Vereniging van Vlaamse Provincies."

Ik had erop gewezen dat bijvoorbeeld de provincie Antwerpen in 2007 een haalbaarheidsstudie liet maken voor een pensioenfonds voor contractuelen.

Ondertussen hebben ook de andere provincies niet stil gezeten.

De provincie Limburg heeft meteen een initiatief terzake genomen. Zij hebben – en dat is in september in de media gekomen – het initiatief genomen om de ongelijkheid tussen vastbenoemde ambtenaren en contractuele personeelsleden weg te werken.

Zij gaan dat concreet doen en ik citeer: "Het pensioen dat een contractueel personeelslid ontvangt van de Rijksdienst voor Pensioenen zal vergeleken worden met het pensioen dat het personeelslid zou hebben verdiend indien hij/zij vastbenoemd was geweest. Het verschil wordt ten belope van 80% tot 95% van het nettobedrag bijgesteld door het provinciebestuur. Alle contractuele personeelsleden van de provincie Limburg die vanaf 1 januari 2008 met pensioen zijn gegaan, genieten van deze nieuwe regeling." Het is zelfs een regeling met terugwerkende kracht.

Blijkbaar heeft de provincie Limburg niet gewacht op het initiatief via de VVP, maar heeft zij terzake haar eigen verantwoordelijkheid opgenomen.

Ik had dan ook graag vernomen of de provincie Oost-Vlaanderen haar verantwoordelijkheid zal opnemen om de ongelijkheid tussen vastbenoemde en contractuele personeelsleden weg te werken? Zo ja, op welke wijze? Zo neen, waarom houdt zij halsstarrig vast aan de huidige houding?

Zal de deputatie een initiatief nemen om de pensioenen van haar contractueel personeel bij te passen zodat ze een gelijkwaardig pensioen krijgen als de vastbenoemden? Zo ja, op welke wijze? Zo neen, waarom niet?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Indien wij zomaar eenzijdig 2%, 3%, 4% tot 5% van onze loonmassa beschikbaar zouden stellen voor 40% à 45% van ons personeel, zou men ons onbehoorlijk bestuur verwijten.

Stel u voor dat men vanuit de regering zomaar zou zeggen dat alle werknemers in de privésector automatisch een tweede pijler krijgen voor het pensioenfonds en dus bedrijfspensioenen of groepsverzekeringen zouden krijgen. Dan zou men dat de regering ten kwade duiden, en ik denk terecht. Alhoewel die tweede pijler via allerlei maatregelen aangemoedigd wordt.

Langs de andere kant is het onbetwistbaar juist dat er grote verschillen zijn tussen wie een contractuele loopbaan in de openbare sector heeft en wie een statutaire loopbaan heeft.

Dat is zo.

Maar het is ook zo dat alle contractuele personeelsleden het recht hebben om deel te nemen aan statutaire wervingen en dus die examens kunnen doorlopen om ook statutair te worden, want er is een verschil in werving tussen een statutair en een contractueel.

DEBATTEN

Dat bij wijze van inleiding.

Nu zijn we natuurlijk ook in deze provincie niet blind en wij weten dat het aantal contractuelen stijgt. U hebt cijfers genoemd. U moet natuurlijk nog een onderscheid maken tussen de contractuelen als dusdanig en degenen die echt in kortlopende projecten zitten.

Die zal u nooit statutair kunnen maken, zoals het in de privésector ook mogelijk blijft om voor tijdelijke personeelsleden geen voorzieningen te voorzien in het kader van de groepsverzekeringen. Dat is nog altijd mogelijk. In gelijke omstandigheden moet men de mensen wel gelijk behandelen.

Dus wat dat betreft: er zijn verschillen, soms zijn die gerechtvaardigd, soms niet. Maar we zullen nooit een complete gelijkheid krijgen omdat de ene inderdaad een statutaire werving doorgaat en de andere een contractuele, die meestal veel lichter is of die soms binnenkomt via een tijdelijk project en door de opvolging van tijdelijke projecten automatisch een contract van onbepaalde duur krijgt en contractueel blijft.

Ad vitam aeternam, want ook dat is een verschijnsel in de openbare sector: men ontslaat daar niet veel. Zelfs als er op een dienst teveel zitten, ontslaat men niet in een openbare dienst. Men verschuift. Of men zegt: in plaats van twee statutairen te werven, zullen we drie contractuelen opvolgen. Zo gebeurt dat.

Geresumeerd: we hebben vandaag reeds geld gereserveerd voor een eventuele gelijkschakeling. Het wordt dus wat positiever. Er is, denk ik, op dit moment bijna 800 000 EUR beschikbaar om, indien we maatregelen moeten treffen, dat onmiddellijk te kunnen doen.

Er lopen vandaag onderhandelingen in het sectoraal akkoord 2008-2009 waarbij wij van werkgeverszijde reeds publiek verklaard hebben dat wij bereid zijn daarover te praten. We hebben onze kaarten op tafel gelegd. Blauwe hemel, niets aan de lucht, alles is mogelijk. Men onderhandelt niet altijd zo.

We hebben wel één probleem.

De werknemerszijde is het eigenlijk in die onderhandelingen nog niet volledig eens hoe het moet gebeuren. De drie representatieve vakbonden – maar dat is een andere discussie waar u een andere mening dan ik over heb. Ik weet dat. Men moet maar naar uw publicaties kijken. U zou zelfs liever geen vakbonden hebben – zitten wat dat betreft nog niet op één lijn.

Ik ben benieuwd wat ze gaan vragen.

Wij zijn in elk geval bereid aan die discussie positief deel te nemen vanuit de vaststelling dat vandaag meer dan 40% contractueel is.

Er zijn veel gemeenten waar 60% al contractueel is en het zijn meestal niet de hoogstverdienenden. Het zijn meestal de laagstverdienenden die in een contractueel systeem zitten, meer bepaald de categorieën E en D. En als die op pensioen gaan met een privépensioen is het verschil enorm groot met hun statutaire collega's uit dezelfde niveaus.

Langs de andere kant hebben degenen die op pensioen gaan in de privésector met dezelfde weddes, zonder tweede pijler, een even laag pensioen. Dus we zullen daar toch wel wat evenwicht moeten vinden.

We wachten wat af. We zijn bereid iets te doen.

In het ontwerp van rechtspositieregeling, dat normaliter in december, hopelijk, mogelijks in januari zal voorgelegd worden aan deze raad, zullen we tussen statutairen en contractuelen trouwens ook al een aantal andere maatregelen voorstellen die het verschil kleiner maken en het gat dicht rijden, om het in wilertermen te zeggen.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De gedeputeerde verwijt mijn partij dat wij voor de afschaffing van de vakbonden zijn. Dat is geen standpunt van mijn partij. Ik zou hier een exposé kunnen ophangen over vakbonden die mensen uitsluiten, vakbonden die er zelfs voor gezorgd hebben dat er geen andere vakbonden kunnen bijkomen, enz.

Maar ik beperk mij tot mijn vraag.

De stelling van de gedeputeerde waarbij hij stelt dat iedereen die contractueel is kan gaan voor een statutaire functie, dus dat iedereen die mogelijkheid heeft, is een beetje in tegenspraak met de evolutie van het aantal statutairen dat in 2004 van 624 gedaald is naar 586, terwijl het aantal contractuelen van 441 gestegen is naar 479.

Dat is toch een beetje in tegenspraak. Men geeft juist een verkeerd signaal. Men moedigt trouwens aan van contractuelen aan te werven. Men hanteert dat als nieuwe aanwervingsmethode.

Vandaar dat ik hem wens te wijzen op die tegenspraak.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Daar is eigenlijk geen tegenspraak.

Wij publiceren regelmatig oproepen voor statutaire aanwervingen. Iedereen kan daar aan deelnemen.

Als u het mij vraagt, hebben wij in de totaliteit teveel personeel, zowel bij statutairen als contractuelen. Daar ben ik heilig van overtuigd. Wij moeten naar meer efficiëntie kunnen streven in dit bestuur. Wij zijn daar echt mee bezig. Wij doen ons werk minstens even goed met een paar eenheden minder dan met een paar eenheden meer. Daar moeten we verder werk van maken. Daar ben ik heilig van overtuigd.

Maar wij publiceren nog altijd oproepen voor statutaire functies waar iedereen kan aan deelnemen op alle niveaus.

Dank u.

PUNT 2

PROVINCIEWEG SINT-NIKLAAS-HULST: VASTSTELLING VAN HET ONTWERP VOOR DE UITVOERING VAN DE OPDRACHT "VERBETERINGSWERKEN IN DE PLEZANTSTRAAT TE SINT-NIKLAAS TUSSEN DE WATERMOLENDREEF EN DE SPOORWEGLAAN"

Stemming

PUNT 3

PENSIOENFONDS VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN OPF: GOEDKEURING VAN HET JAARVERSLAG 2007 EN DE BEGROTING 2008

Stemming

PUNT 4

ICT EN E-GOVERNMENT - PROVINCIEBEDRIJF EGOV: JAARREKENING 2007:

- TERUGSTORTING AAN HET PROVINCIEBESTUUR VAN HET BATIG SALDO VAN HET DIENSTJAAR EN VAN DE NIET-AANGEWENDE INVESTERINGSRESERVE
- VASTSTELLING VAN DE BALANS, DE RESULTATENREKENING EN DE TOELICHTING
- KENNISNEMING VAN DE BEHEERSREKENING

- *Terugstorting aan het provinciebestuur van het batig saldo van het dienstjaar en van de niet-aangewende investeringsreserve*

- *Vaststelling van de balans, de resultatenrekening en de toelichting*

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

DEBATTEN

Op de eerste commissie, waar de gedeputeerde helaas niet op aanwezig kon zijn, heb ik een aantal vragen gesteld omtrent de voorliggende rekening. Daarnaast heb ik ook een aantal pertinente opmerkingen gemaakt. De betrokken ambtenaar kon niet aanwezig zijn, daarom heeft men in de mate van het mogelijke geprobeerd te antwoorden.

Het grootste pijnpunt bij de werking van eGov is de personeelsproblematiek. Dat zal ook de reden zijn waarom wij ons voor de eerste keer sinds de oprichting van dit provinciebedrijf zullen onthouden. We zullen niet tegen stemmen, maar we zullen ons onthouden in dit dossier, als waarschuwingssignaal. De problematiek is niet nieuw, het is al meer dan een jaar dat men ons daarop wijst, en de gevolgen beginnen toch wel zeer zwaar door te wegen. Ik lees in het verslag aan de raad dat het investeringsprogramma slechts voor 30% werd uitgevoerd. Het gaat dus niet om de normale werking maar om het investeringsprogramma, een uitvoering van slechts 30%. Dat is niet mis, ik denk dat de provincie haar verantwoordelijkheid ter zake moet opnemen en meer moet doen dan wat ze nu doet.

De uitleg die wij tot op heden krijgen is dat dergelijk personeel in die sector veelgevraagd is. Maar ik denk dat zij een inspanning moeten leveren om het statuut van de informatici in die mate af te stemmen op de markt. Ik denk dat het momenteel onvoldoende is, vandaar dat mensen zeer snel weg gaan. Ik hoor nochtans dat het goed werken is bij de provincie. Het is een mooi statuut, maar voor de informatici slaagt men er blijkbaar niet in om enerzijds de goede en juiste mensen aan te trekken en anderzijds de competente mensen te behouden. Dit is een probleem dat al een tijd aansleept. Ik vind het te mager om dit dossier zomaar te laten passeren zonder een engagement van de provincie te vragen. Wij vragen met aandring dat de provincie deze problematiek ernstig neemt. Ik hoorde trouwens op de commissie de betrokken ambtenaar letterlijk zeggen dat het diensthoofd de dienst poogt te coördineren. Dat situeert al een beetje in welke sfeer het allemaal moet gebeuren. Ik denk toch dat de deputatie haar verantwoordelijkheid zou mogen opnemen als ambtenaren proberen met de weinige middelen of het weinige personeel dat ze ter beschikking hebben, een goed beleid te voeren. Vandaar dat wij ons toch zullen onthouden in dit dossier.

Dank u.

De heer Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Aansluitend daarbij wil ik het volgende zeggen. Ik heb geen probleem, ik zal het punt met de terugstorting van het batig saldo uiteraard goedkeuren want dat is een werkwijze die hier ook trouwens in de provincieraad is goedgekeurd. Maar ik wil wel in de marge van dit agendapunt toch ook mijn bezorgdheid uiten. Ik ben voornamelijk bezorgd over de projecten voor de coördinatie van het ICT-beleid naar de kleinere gemeenten. Er is een proefproject lopende en daar is heel veel interesse voor van andere kleine gemeenten. Het is inderdaad zo dat men op een commissie zelfs gewag maakt van een nieuwe bijkomende personeelsproblematiek en in die zin vraag ik toch een bijzondere aandacht voor en opvolging van dit punt zodat die projecten niet onderbroken worden.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik moet de twee collega's gelijk geven. Als ze gelijk hebben, hebben ze gelijk. Wij staan voor problemen. Dat is toegelicht op de commissie en we hebben dat vroeger ook al gezegd. We hebben een echt wervingsprobleem. Ik hoor wel dat er weer een beetje soelaas zou komen op de markt. We hebben iemand die weggegaan is en die reeds na een paar maanden terugkeert. Die persoon vindt blijkbaar dat een aantal omkaderende voordelen in de openbare sector beter zijn dan in de privésector. En het is goed dat men dat eens ziet. Ik zeg dat in deze vergadering, dat zal misschien anderen die willen weggaan, eens twee keer doen nadenken.

We hebben een wervingsprobleem, continu zijn er nieuwe wervingen bezig. Collega Van Gaeveren, u hebt zelf verantwoordelijkheid gedragen in deze sector. U kent de problematiek ongetwijfeld beter dan ik want ik ben nog maar mijn tweede jaar bezig als gedeputeerde voor informatica terwijl u het zes jaar hebt gedaan. In verband met het voorbeeld waar u naar verwijst, onze service naar de kleinere gemeenten met de ICT-coördinatoren, kan ik u wel meedelen dat we een nieuwe groep van vijf gemeenten opgestart hebben. Als we voldoende personeel vinden zijn we zelfs in staat om er twee op te richten. Er is dus onmiddellijk een nieuwe wervingsprocedure gestart in de hoop dat we iemand zullen vinden om die tweede groep van vijf gemeenten op te starten.

Geresumeerd, wij hebben een achterstand in onze investeringen omdat wij te traag nieuw en vervangend personeel kunnen werven. We hebben 1 lichtpunt, blijkbaar is ons statuut toch niet zo slecht als we denken, want mensen die weggaan naar de privésector komen tijdens hun voorziene schorsingsperiode terug, dat is een lichtpuntje. Er is blijkbaar een klein beetje verbetering op de markt aan het komen en ik hoop dat we daar verder gebruik van zullen kunnen maken. En in het kader van wat beweegt rond statuten, weddes en dergelijke zullen we bijzondere aandacht moeten besteden aan onze ICT-mensen. Maar ik moet u zeggen dat we daar toch voorzichtig mee moeten zijn.

Het is soms al te gemakkelijk om een toeslag te geven aan bepaalde categorieën van personeel die we vandaag niet zo gemakkelijk werven. Als je dat begint te doen moet je met een aantal zaken rekening houden. Ten eerste houden die personeelsleden dat voor de gehele duur van hun loopbaan, dat is dus langer dan vijf jaar. En je krijgt dan natuurlijk jaloerse blikken bij andere soorten personeel. Misschien moeten we voor heel specifieke opdrachten binnen de ICT met heel specifiek regels gaan werken door bijvoorbeeld een expertenfunctie te voorzien aan de hand van projecten. Dat is iets anders dan automatisch iedereen 10 of 15% meer te geven. Het is dus wel wat complexer dan het op het eerste zicht lijkt. Ik vraag u toch een vertrouwende goedkeuring van wat hier voorligt want, Voorzitter, de cijfers zijn juist.

Stemming

- *Kennisneming van de beheersrekening*

Kennisneming

PUNT 5

PERSONEN MET EEN HANDICAP: TOEKENNING SUBSIDIES 2008 VOOR DE INFOFUNCTIE VOOR PERSONEN MET EEN HANDICAP EN HUN OMGEVING

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb op de vijfde commissie gevraagd of er ook een advies bij deze beslissing was. De gedeputeerde heeft toen gesteld dat het om een technisch reglement gaat waarbij de adviesfunctie niet zo relevant is. Ik zou toch van de gelegenheid gebruik willen maken om aan de kaak te stellen dat de deputatie, op vlak van advisering, op 28 augustus beslist heeft om de provinciale adviesraad voor moderne gehandicaptenzorg af te schaffen. In een omstandige nota schetst men de historiek en de samenstelling ervan. In die samenstelling lees ik dat mensen uit het Vlaams Gebruikersoverleg voor personen met een handicap, het provinciaal verwijzingsplatform, de bijzondere onderwijs coördinatiecel aangepaste sport enzoverder in deze adviesraad zetelen. Dat zijn toch wel mensen die zeer nauw betrokken zijn bij de sector en ik betreur het dat men voor de slechtste oplossing gekozen heeft.

DEBATTEN

We hebben andere adviesraden gekend, bijvoorbeeld op sociocultureel vlak. Daar is men overgegaan naar een nieuw soort samenstelling en heeft men beslist om de betrokken adviesraad op een andere wijze te structureren. Bij deze adviesraad trekken ze gewoon de stekker uit. Daar zit trouwens toch een pak expertise in en ik verneem dat de mensen die betrokken zijn bij de werking weldegelijk hun inbreng en meerwaarde hadden voor het provinciaal beleid. Ik betreur dit dan ook en ik had graag van de gedeputeerde vernomen waarom de deputatie zich alsnog houdt aan de afschaffing van dergelijke adviesraad, die toch een meerwaarde voor het provinciaal beleid is.
Dank u wel.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat het punt zelf betreft, er is inderdaad geen adviesraad voorzien omdat dit een echt technische uitvoering van een bepaalde opdracht voorziet. Het is zo dat wij tal van adviesraden hebben, ook op vlak van gehandicaptenvoorziening. Wij draaien meer bepaald heel sterk mee in adviesverlening met betrekking tot het afschaffen van de wachtlijsten in de sectoren van de gehandicaptenvoorziening. Dus u mag niet denken dat een aantal essentiële organen die ons in de opbouw van het beleid moeten voorzien op vlak van gehandicaptenvoorziening niet meer bestaan.

Maar wanneer op een gegeven moment dubbel werk ontstaat of wanneer het onduidelijk is waarover advies gegeven moet worden en wanneer de belasting voor het werkveld bijzonder groot wordt, dan moet je op een gegeven moment overgaan tot efficiëntie en het aanwenden van adviesraden waarvoor zij werkelijk moeten dienen. Ik heb het met name over de opbouw van een concrete functie in het beleid inzake de voorziening van adviesverlening voor personen met een handicap. Het gaat over oriënteringsgesprekken waar onder meer bekeken wordt of iemand nog zal kunnen werken, in welke sector, via welke opleiding, of het betaalde arbeid zal zijn en of de persoon eerder zal werken aan een activiteit waarin hij of zij zichzelf verder zal kunnen vervolmaken, maar geen betaalde arbeid zal zijn.

Dit is een loutere uitvoering van een bepaald aspect van het welzijnsbeleid gehandicaptenvoorziening die geen extra externe adviezen behoeft. Het is op zichzelf een adviesbureau en een adviesbureau adviseren over hoe het zich moet opstellen, gaat eigenlijk nogal ver. Als u in het dossier zelf kijkt, ziet u hoe ze zijn samengesteld. Wel, de verschillende actoren zijn daarin aanwezig, tot en met de VDAB, tot en met de voorzieningen. Ze zijn daarin aanwezig en dit lijkt mij voldoende om een werking van dit adviesbureau te garanderen.

De heer Veys

Ik kan de gedeputeerde volgen wanneer hij hier probeert de totstandkoming van de beslissing in verband met de infofunctie voor personen met een handicap en hun omgeving te schetsen. Hij zegt ook dat het voldoende onderbouwd en gemotiveerd is en dat er voldoende groepen bij betrokken zijn. Maar het gaat specifiek over de afschaffing van die adviesraad. Het staat nu niet in dit specifiek dossier, maar ik gebruik dit dossier natuurlijk als aanleiding om een pleidooi te houden en toch een beetje de afschaffing van deze adviesraad aan te klagen.
Dank u.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Ik kan daar heel kort op antwoorden. Die discussie had gevoerd moeten worden bij de afschaffing van de adviesraad zelf. Dit was gekaderd in een groter geheel en ik wil hier vandaag die discussie, die toen had moeten plaatsvinden, niet hernemen naar aanleiding van een agendapunt dat er eigenlijk zijdelings zelfs niets mee te maken heeft.

Stemming

PUNT 6

INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING - ALGEMENE VERGADERINGEN: BLIJDORP III (4 NOVEMBER 2008), ILVA (22 DECEMBER 2008), SOLVA (22 DECEMBER 2008)

- KENNISNEMING VERSLAGEN PROVINCIALE BESTUURDERS
- VASTSTELLING MANDATEN VERTEGENWOORDIGERS
- AANDUIDING VERTEGENWOORDIGERS

- *Kennisneming verslagen provinciale bestuurders*

De heer Veys

Ik wil gewoon de collega's erop wijzen dat er geen verslag is van de provinciale bestuurders, ook al hebben wij in de intercommunale Blijdorp 7 leden in de algemene vergadering en 3 in de raad van bestuur. In ILVA hebben wij er 2 in de algemene vergadering en 7 in de raad van bestuur. Zij blijven hierin nog steeds in gebreke ondanks het decreet en de omzendbrief.

Dank u.

Kennisneming

- *Vaststelling mandaten vertegenwoordigers*

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Om niet in herhaling te vallen, wij hebben dus inderdaad geen vertegenwoordigers in de beide intercommunales, maar we hebben begrepen dat wij hier in deze raad eventueel suggesties kunnen doen die de vertegenwoordigers dan kunnen meenemen naar de diverse raden.

Ik denk dat er een probleem is voor wat betreft ILVA en DDS inzake de ophaling van asbest, ik heb het al vermeld. Groen! vraagt eigenlijk dat volgende suggestie naar beide raden meegenomen wordt. De provincie heeft uiteindelijk ook de plicht om de lagere overheden, daar waar mogelijk, bij te staan bij een aantal zaken waar zij niet, omwille van financiële of logistieke redenen, aan kunnen voldoen. Eén van deze domeinen is onder andere afvalverwerking en een bepaald project binnen het domein afval is de problematiek van de asbestverwerking.

Ik heb eens een kleine rondvraag gedaan bij IVM, IVAGO, DDS en ILVA. Het blijkt dat er diverse mogelijkheden bestaan voor de verwerking van afval. Bij sommigen mag het gratis afgegeven worden in containerparken. Er zijn trouwens ook nog altijd gemeenten zonder containerpark, daar weet men eigenlijk niet wat er gebeurt met dat afval. Bij anderen is het mits betaling, men betaalt dan heel specifiek voor asbestverwerking. Bij sommigen krijgt men de mogelijkheid om asbest samen met ander afval aan te bieden tegen betaling.

Wij vragen dat wij als provincie een voortrekkersrol zouden spelen. Dat kan gebeuren voor de volledige provincie maar ook in de intercommunales waarin wij vertegenwoordigd zijn, namelijk DDS en ILVA. Daarin zouden we kunnen aansporen om, in samenwerking met de andere intercommunales, IVM, IVAGO en die van het Waasland, te bekijken wat mogelijk is om een uniform en eenvormig reglement en systeem van asbestverwijdering voor te stellen en eventueel te financieren.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Vooreerst dit, de genoemde intercommunales doen niet aan asbestverwerking. Ze halen wel asbest op en volgens mijn informatie doen ze dat volgens de meest strikte toepassing van de vigerende regels. Dat is mijn informatie.

DEBATTEN

De collega's die in de raden van bestuur en de algemene vergadering zitten, hebben uw opmerkingen gehoord en ze kunnen zich daarover bevragen. Volgens mijn informatie gebeurt alles heel strikt. Het is ook decretaal voorzien dat dergelijke intercommunales een bepaald deel asbest moeten ophalen volgens heel specifieke en strenge regels, en dat doen ze. Maar we hebben uw suggestie gehoord, men zal daar wijs mee omgaan. Voor de rest, Mijnheer de Voorzitter, we hebben de klassieke discussie over het verslag aan de raad van bestuurders. Het verslag aan de provincieraad geldt eigenlijk als een verslag van de bestuurders. Ik stel voor dat wij deze punten inderdaad goedkeuren en dat wij de gemandateerden aanduiden.

De heer voorzitter

We hebben reeds kennisgenomen, Mijnheer de Gedeputeerde, dat is al voorbij. Het gaat nu over de vaststelling van de mandaten.

De heer Veys

In verband met de mandatering en voor de goede orde wil ik het volgende zeggen. Ik had daarnet de 7 vertegenwoordigers voor de algemene vergadering van SOLVA en 1 in het directiecomité niet vermeld. Nu, het gaat specifiek over de mandatering in de intercommunale SOLVA omdat door de nieuwe statutenwijziging, de raad van bestuur hersamengesteld wordt en dat de provincie en de gemeenten natuurlijk minder vertegenwoordigers hebben. Die wijziging werd omstandig en degelijk uiteengezet in de eerste commissie.

Men heeft toen een tussenoplossing gevonden want blijktbaar zijn de vertegenwoordigers van de gemeenten en de provincie dermate van belang en is hun inbreng zo groot, anderzijds lezen we dat in geen enkel verslag. Voor de goede orde, en die orde moet men dan vooral langs de financiële kant zien, heeft men regionale comités opgericht. Men zegt daar niet eens dat ze heel nuttig en belangrijk zijn, vooral tot de verkiezing van 2012, want dan houden ze op te bestaan.

Ik wens het nog eens te beklemtonen dat ik toen gezegd heb dat die comités ofwel hun nut, inbreng en noodzaak hebben. En dan moeten we dat behouden omdat het een nuttige manier van werken is. Ofwel gaat het hier zuiver om een verlenging van een uitbetalingssysteem. En dan zijn wij daar mee voor verantwoordelijk want uiteindelijk zullen de middelen van die intercommunale zuiver en alleen voor de zitpenningen en de benoemingsmachine dienen. Wij willen daar niet aan meewerken. Daarom vragen wij aan onze vertegenwoordigers om dit standpunt naar voor te brengen.

En een tweede punt dat ik op de commissie heb gebracht ging over Blijdorp III. Ik heb eens gekeken naar de begroting van 2009 voor het intergemeentelijk samenwerkingsverband dienstverlenende vereniging Blijdorp III. Die begroting 2009 telt welgeteld 1 blaadje, met een lijntje "rente: 1 250 EUR" en "werkings- en administratieve kosten: 1 250 EUR". Dat is het. En daarvoor hebben wij 7 mensen in de algemene vergadering en 3 in de raad van bestuur. Er zit geen enkel jaarverslag in. Die van SOLVA en ILVA hebben wij wel gekregen maar dat van Blijdorp is er niet. En ik heb dat toen op de commissie gevraagd en men heeft mij daarop geantwoord, net zoals het letterlijk in het verslag staat: "Wat betreft Blijdorp stelt raadslid Veys dat er geen verslag in het dossier zit, dit zal worden nagegaan en rechtgezet". Wel, u kan met mij gaan kijken, maar behalve die begroting van één lijntje zit er geen enkel dossier in. Daarenboven zit de verslaggeving namens de bestuurders waar gedeputeerde Vercamer zonet vol vuur naar verwees, en die we moesten goedkeuren, daar evenmin in. Ik berust in mijn standpunt.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wel, Mijnheer de Voorzitter, wat het laatste betreft, Blijdorp is een financieringsintercommunale, dat weten we allemaal. We kennen er de geschiedenis van, we hebben trouwens onze aandelen die we moesten verminderen omgezet in een achtergestelde lening. En voor de rest zijn er exploitatie-vzw's, dat is een school en een mpi. Zo simpel is dat en meer kan ik daar echt niet over zeggen. Dat is zo.

Ten tweede, wat de opdrachten betreft die onze vertegenwoordigers zouden meekrijgen. Ze mogen dat van mij vertellen, maar het is inderdaad zo dat de gemeentelijke en provinciale mandatarissen tot 2012 niet meer opgenomen zijn in de raad van bestuur, maar zullen fungeren als regionaal adviescomité. Dat is ook belangrijk omdat de knowhow en de kennis die zij in de loop der jaren hebben opgebouwd niet verloren zou gaan en gedurende een welbepaalde periode nog overgedragen zou kunnen worden aan de effectieve bestuurders.

Stemming

- *Aanduiding vertegenwoordigers*

Voordrachten:

Blijdorp III

effectieve leden: Bart Blommaert, Goedele De Cock, Marc Gybels, Marina Van Hoorick, Bart Van Malderen, Maria Verheirstraeten, Martine Verheyden
plaatsvervangende leden: Jozef Dauwe, Paul Beeckman, Dirk De Meerleer, Liliane Lebon, Willy Van Hove, Jozef Van Pée en Gerda Zenner-De Gryze

Ilva

effectief lid: Caroline De Padt
plaatsvervangend lid: Annelies De Meersman

Solva

effectief lid: Godelieve Stockman
plaatsvervangend lid: Phaedra Van Keymolen

Stemming

PUNT 7

PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN "GROTE BAAN - TEMPELIERSDREEF" LOVENDEGEM: DEFINITIEVE VASTSTELLING

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Er zijn bepaalde voorwaarden opgelegd. Om dat RUP te kunnen uitvoeren moest de betreffende onderneming bepaalde voorwaarden vervullen. Wordt het opgevolgd als die zaak afgerond is, als die bouw klaar is, als die herinrichting van die winkel klaar is? Wordt het opgevolgd of die voorwaarden vervolmaakt zijn? En door wie wordt dat gedaan?

De heer gedeputeerde Vercamer

Dat wordt opgevolgd naar aanleiding van de bouwaanvraag. Men kan geen bouwvergunning krijgen die in strijd zou zijn met wat wij vandaag beslissen. Dat wordt heel strikt opgevolgd. Het is zelfs niet mogelijk om daar van af te wijken. Zelfs met een artikel 49, nu 111 in het nieuwe decreet, kan je daar niet van afwijken. Dat is heel strikt. De handhaving hebben wij natuurlijk niet in de hand, dat ligt natuurlijk aan de lokale overheid en aan AROHM zelf.

Stemming

DEBATTEN

PUNT 8

WELZIJN, MILIEU EN DUURZAAMHEID (WMD): KENNISNEMING VAN DE EVALUATIE VAN HET JAARLIJKS ACTIEPLAN 2007-2008 – ONDERWIJS

De heer Franck

Met uw goedvinden zou ik ook punt 11 erbij willen nemen want het komt een beetje op hetzelfde neer. Voor de beide punten stellen we vast dat vooral welzijn aan bod komt. Dat is uiteraard zeer belangrijk voor het personeel. We hebben het er moeilijker mee dat de aspecten milieu en duurzaamheid nauwelijks of zelfs niet aan bod komen en beperkt blijven tot mooie intenties. We verwijzen hier naar de vernieuwing van het wagenpark en de aankoop van het ecologisch poetsmateriaal. De verlenging van het leasingcontract voor de wagens zal vermoedelijk de aankoop van "goede wagens" voor de gedeputeerden uitstellen. Het is ook niet aangeduid op welke wijze men wil meten. Als er vergeleken wordt met 2004, dan is het nogal duidelijk dat de ecoscore uiteraard beter is. Het is vooral in de loop van de laatste jaren dat de auto-industrie ook een klein beetje meer verantwoordelijkheidszin aan de dag legt in de productie van de wagens. Voor wat betreft de energieaudit van het PAC zien wij ook dat het uitgesteld wordt. Meer en meer wordt het duidelijk dat men geen kosten doet op het sterfhuis. Voor ons is dit een aanwijzing dat men inderdaad meer en meer de verhuis naar het Sint-Pietersstation voorbereidt. Destijds is de provincie Oost-Vlaanderen een trigger geweest om een bouwpromotor toe te laten op het Wilsonplein te bouwen. Tussen haakjes: het gebouw wordt nog altijd het Ceaușescugebouw genoemd. Nadien, na de val van de dictatuur, werd dat dan veranderd in "het PAC". Wij hebben nu de indruk, en wij waarschuwen daar eigenlijk al voor...

De heer voorzitter

Dat viel samen, mijnheer Franck, de dood van Ceaușescu en de opening van het Urbiscomplex, dat viel samen.

De heer Franck

Quod erat demonstrandum. Nu, we hebben ook het gevoel dat de provincie hier voor de kar gaat gespannen worden van een aantal promotors. Zij hebben eigenlijk wel heel graag een openbare dienst in hun gebouwen en die moet dan als een soort magneet dienen voor andere bedrijven of andere overheden. Dus ik denk dat we een beetje moeten opletten dat we niet in dezelfde val trappen.

De heer voorzitter

Mijnheer Franck, nog één zaak. Heb je daar gezegd het sterfhuis?

De heer Franck

Ja inderdaad, "kosten op het sterfhuis" is een staande uitdrukking, Voorzitter.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In verband met de wagens van de deputatie, ik zal daar straks, bij de bespreking van de 7de reeks wijzigingen van het budget 2008, nog eens op terugkomen. Maar als ik het goed gelezen heb, gaat men juist een einde maken aan het leasen van de wagens van de deputatie. Maar straks meer daarover.

In ieder geval wil ik toch enerzijds mijn waardering tonen voor het instrument van dergelijk actieplan. Ik denk dat het een nuttig inzicht geeft, ondanks dat er natuurlijk redelijk wat papierwerk in kruipt. En ik vermoed zelfs dat veel van deze maatregelen ook effectief uitgevoerd zouden zijn zonder dat er de wettelijke verplichting is tot de opmaak van dergelijk actieplan. Nu, het is in ieder geval een goede barometer om te weten waar we staan.

Ik wens toch een beetje te betreuren dat een aantal projecten die werden aangekondigd tijdens het actieplan niet hebben plaatsgevonden. Het gaat dan over afgelaste taakstellingen, bijvoorbeeld in het onderwijs. In PCVO Scheldeland, PTI Ninove en PTI Zottegem is het aanbrengen van een gewoon bord van 150 EUR in de traphal rond sensibilisering inzake welzijn niet gerealiseerd. Anderzijds zijn er ook projecten die niet gestart zijn, zoals bijvoorbeeld de implementatie maatregelen energieaudit, implementatie maatregelen wateraudit in PTI Ninove, PTI Eeklo en PI Heysndaele, de implementatie maatregelen wateraudit en voor Campus Henleykaai tot slot ook implementatie maatregelen wateraudit.

Dit zijn juist maatregelen om geld te besparen. Men gaat hier maatregelen, die er zijn om geld te besparen, net uitstellen omdat er geen geld is, terwijl de implementatie van die maatregelen juist geld opbrengt. Het was vaak een financiële keuze, dat is toch de uitleg die ik gekregen heb in de zesde commissie. Dit is toch wel zeer verwonderlijk. Ik zou er dan ook op willen aandringen dat wanneer men zaken aflast of uitstelt, men dat beter motiveert. Nu krijgen we een opsomming, maar er staat gewoon dat een bepaald actiepunt niet werd uitgevoerd, en daar moeten we het mee doen. Ik denk dat de deputatie zich moet kunnen engageren om bij die jaarlijkse verslaggeving aan de provincieraad meer te motiveren waarom een bepaalde actie werd afgelast of niet werd uitgevoerd. Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Heel kort, een jaaractieplan heeft natuurlijk een aantal voornemens in zich. Zaken die niet uitgevoerd worden of uitgesteld zijn, hebben echt niets te maken met bewuste politieke keuzes of hebben echt niets te maken met het niet willen uitvoeren van zogenaamde zaken die kosten op het sterfhuis zijn, zoals men daarnet zei, maar puur door tijdsgebrek, middelengebrek of personeelsgebrek. Ik bedoel, mensen kunnen maar zoveel dossiers uitvoeren, aanvragen duren soms wat langer, dus niet alles kan elk jaar worden uitgevoerd. Die zaken komen dan de volgende jaren aan bod. Ik ken de cijfers niet vanbuiten, maar ik geloof dat in het ene ongeveer 90% van de aangekondigde acties zijn uitgevoerd en in het andere bijna 80%. Het gaat over een paar miljoen EUR acties die uitgevoerd zijn daaromtrent, dus ik denk niet dat dit kleine maatregelen zijn. Maar goed, je kan de aangekondigde acties niet altijd allemaal uitvoeren. Die worden dan ook opgelijst, misschien kan de informatie daaromtrent uitgebreider. Ik kan die opdracht meegeven aan de diensten om dat daar iets uitgebreider in te zetten. Die acties zijn niet verloren, sommige zaken wel, maar de meeste zaken worden gewoon verplaatst naar het volgende jaar. Ik hoor hier de opmerking dat zaken die niet uitgevoerd zijn tot energiebesparing of waterbesparing en dus ook tot middelenbesparing hadden kunnen leiden. Dat klopt, maar het is een feit dat ze wel eerst uitgevoerd moeten worden. Er moeten dus eerst middelen tegenover geplaatst worden en er moet dan ook genoeg personeel in dienst zijn om het te kunnen uitvoeren. We kunnen niet voor elke maatregel nieuw personeel in dienst nemen, we hebben een uitgebreide dienst, die maximaal de aangekondigde actieplannen wil uitvoeren. Maar ze kunnen natuurlijk ook niet alles, dus blijft er al eens iets liggen.

De heer gedeputeerde Vercamer

Voorzitter, nog één puntje. Wij doen veel meer dan dat men wettelijk minimaal oplegt. Ik denk dat men dat wel eens mag zeggen. We proberen wat dat betreft een voorbeeldfunctie te vervullen met de provincie en dan heb ik het niet alleen over het gebruik van FSC-gelabeld hout enzovoorts. Maar ook die rekening zou bij gelegenheid wel eens gemaakt mogen worden. Men kan eens berekenen hoeveel meerkosten wij onszelf opleggen door meer te doen dan wat wettelijk verplicht is omdat onder meer deze raad dat vraagt. En ze doet continu, of minstens op gezette tijdstippen, suggesties naar de deputatie om dit of dat te doen. Dit drijft de kostprijs van ons onderhoud en van onze investeringen serieus op, maar als we daarmee tegemoetkomen aan de gerechtvaardigde verzuchtingen van deze raad, dan zal de deputatie dat perfect uitvoeren, zoals het een uitvoerend bestuur past.

DEBATTEN

De heer Veys

Ik denk dat de gedeputeerde nogal gemakkelijk zegt dat we veel meer doen dan nodig is. Bijvoorbeeld op het vlak van brandveiligheid doet de provincie niet wat ze allemaal verplicht is. Dat is ook in het verleden al gezegd. De provincie heeft de middelen niet, daarom doet ze niet meer dan ze verplicht is. Dus op dat vlak kan ze ook nog een ander toontje slaan. En tot slot over wat de gedeputeerde zegt, ik denk dat ik als gedeputeerde voor onderwijs niet trots zou zijn op het feit dat één op vier van de actieplannen binnen de sector onderwijs niet gestart of afgelast is. Eén op vier.

Kennisneming

PUNT 9

PTI NINOVE: VASTSTELLING VAN DE VOORWAARDEN VOOR DE AANPASSINGSWERKEN CENTRALE STOOKPLAATS (PERCEEL 1), SPORTHAL (PERCEEL 2) EN WERKPLAATSEN (PERCEEL 3)

De heer Alens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik bemerk in het dossier dat er een onderhoud is voorzien in de garantieperiode. Nu is mijn vraag of het niet interessant is om ook een onderhoudscontract na de garantieperiode te hebben? En wat wordt voorzien in garantie? Over hoeveel jaar spreekt men? Qua veiligheidsaspect, is het niet interessant om gasdetectie te plaatsen?

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Het laatste detail ken ik echt niet vanbuiten, dat is afhankelijk van toestel tot toestel en van installatie tot installatie. Dat zit allemaal in het dossier, maar dat ken ik echt niet vanbuiten. Wat het onderhoud tijdens de garantieperiode betreft, dat zit in het contract. Later voeren wij natuurlijk ook nog altijd onderhoud uit, maar dat zal in andere onderhoudscontracten vervat zitten, niet in het oorspronkelijke.

Stemming

PUNT 10

SPORT:

- **GOEDKEURING VAN DE PANATHLON VERKLARING OVER ETHIEK IN DE JEUGDSPOORT**
- **MANDATERING VAN GEDEPUTEERDE HILDE BRUGGEMAN OM DEZE VERKLARING TE ONDERTEKENEN OP 20 OKTOBER 2008 (SCHEPENOVERLEG PROVINCIEHUIS GENT)**

Stemming

PUNT 11

WELZIJN, MILIEU EN DUURZAAMHEID (WMD): KENNISNEMING VAN DE EVALUATIE VAN HET JAARLIJKS ACTIEPLAN 2007-2008 - ADMINISTRATIE - OVERKOEPELENDE ACTIES

Kennisneming

PUNT 12

BUDGET 2008: GOEDKEURING VAN DE 7DE REEKS WIJZIGINGEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb twee bemerkingen. Enerzijds is er de problematiek van het leasen versus het kopen van dienstwagens voor de deputatie. Ik herinner mij dat wij in de provincieraad van juni 2004 de deputatie hebben gemachtigd om over te gaan tot de aanschaf van maximaal 8 Volvo's volgens de formule lease-renting zonder aankoopoptie. Men heeft toen omstandig gemotiveerd waarom men voor die optie koos. Men heeft ons toen ook gewezen op de voor- en nadelen van kopen versus leasen. Men heeft die nu nogmaals herhaald. Het kan zijn dat de gedeputeerde daar nog verder op ingaat, maar ik ben toch wel een beetje verwonderd dat men na vier jaar ineens opnieuw opteert voor de oude formule van het kopen van wagens. Hebben zij gedoeld of was het oorspronkelijke opzet tot het leasen van wagens onvoldoende afgetoetst met het kilometerverbruik van de leden van de deputatie? Want daar wringt in feite het schoentje en dat wordt ook in nota's aan de deputatie weergegeven. Er zijn problemen met het kilometerverbruik van de leden van de deputatie, men moet zelfs wisselen van wagen omdat sommige wagens teveel kilometers hebben conform het leasingcontract. Dus ik denk toch dat men in 2004 blijkbare te snel over één nacht ijs is gegaan en vandaar dat men daar nu ineens op moet terugkomen. Ik denk dat de bekommernissen vanuit Groen!, waarbij ze zeggen dat ook de deputatie het goede voorbeeld zou mogen geven inzake rationeel energieverbruik, correct is. De deputatie zou ook daarin een steentje mogen bijdragen. Uit het kilometerverbruik blijkt dit alvast niet. Het type wagen dat men uiteindelijk zal aanschaffen zullen we nog wel te gepasten tijde zien, maar qua rolmodel geeft men alvast het voorbeeld van hoe het niet moet.

Een tweede bemerking heb ik in verband met de Golf Puyenbroeck. Daar is een problematiek in verband met kleedkastjes voor het personeel. We hebben dat ook gezien in het provinciaal archeologisch museum in Velzeke. Daar werd er vanuit het syndicale overleg, en ik probeer dat nauwgezet op te volgen omdat de vakbonden mij nauw aan het hart liggen, gezegd dat het een wettelijke vereiste is. En nu lees ik dat het personeel dat tewerkgesteld wordt in Golf Puyenbroeck zich moet wassen en omkleden in de ruimtes waar de gewone golfer zijn truitje en zijn golfschoenen komt aangespen. Ik denk dat de provincie toch haar verantwoordelijkheid moet opnemen en de wettelijke verplichtingen ten overstaan van het personeel moet nakomen. Ik denk dat het niet wenselijk is dat personeel verplicht is om zich binnen de ruimtes die ook aan anderen ter beschikking gesteld worden, te moeten wassen en omkleden. Zij moeten over een aparte ruimte kunnen beschikken. En dat is dus niet het geval, vandaar dat ik de vraag stel dat er aparte kleedkastjes zouden voorzien worden voor het personeel dat binnen Golf Puyenbroeck werkt. Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Voorzitter, ik heb twee concrete bedenkingen. Ik kan mij voorstellen dat wie dat voor de eerste keer leest, zich afvraagt waarom we nu kopen in plaats van leasen en dat men daar vragen bij heeft. Maar we zijn ondertussen meer dan vier jaar verder. Er zijn andere gedeputeerden die op andere plaatsen wonen. Dat alleen brengt een verschil in verplaatsingen en kilometers mee. Ik heb vroeger zelf al eens de opmerking gemaakt dat we het toch eens moeten bekijken en we hebben toen inderdaad geopteerd om verder te leasen en te renten. Men moet goed weten dat wij, in tegenstelling tot de private sector, niet het fiscaal voordeel van renting en leasing hebben. Dat is zo. Maar we hebben vandaag ook veel betere en langlopende onderhoudscontracten dan een aantal jaren geleden. Dus één van de voordelen van leasing en renting is dat ge een vast bedrag hebt voor uw onderhoud. Dat is vandaag in de meest actuele onderhoudscontracten ook gegarandeerd. En wat de details betreft, Collega, die zijn u door onze administratie bezorgd. Dat is een optie die de deputatie neemt, en die ook verrekend wordt in de begroting. Dus wij stellen namens de deputatie voor om dat te doen, ervan overtuigd zijnde dat vandaag, eind 2008, het beter is voor de provincie om te kopen in plaats van te leasen. Dat is de realiteit.

DEBATTEN

Eén van de grote overwegingen is dat wij inderdaad vandaag betere en langer lopende onderhoudscontracten hebben dan vroeger het geval was. Dat was vroeger abnormaal, het gebeurde niet veel dat je een onderhoudscontract voor 4 of 5 jaar afsloot, dat is vandaag een standaard aan het worden. Dus dat is de overweging. En over het aantal kilometers; ik heb de details niet bij mij, maar ik kan ze wel krijgen. We hebben die trouwens in deputatie voorgelegd gekregen en elk provincieraadslid kan die krijgen, daar is geen enkel geheim aan. We steken dat niet weg. Collega, je mag niet de indruk wekken dat wij dat wegsteken. Trouwens dat is niet weg te steken, het zou meer dan onnozel zijn om daar geheimzinnig over te doen, maar ik ken ze niet vanbuiten. En ik weet wel dat er collega's zijn die verder van Gent wonen dan vroeger bijvoorbeeld.

Dan wat uw tweede vraag betreft, over de Golf Puyenbroeck. Wat die kastjes betreft, daar hebt u ook de uitleg over gekregen. Stel u nu eens voor dat we daar een apart hokje zouden ingericht hebben voor personeel met een douche, excuseer 2 douches, voor de dames en de heren, 2 toiletten, voor de dames en de heren, zelfs als er maar 1 dame of 1 heer zou zijn. Dat is nu eenmaal het reglement. Dan zou men ons waarschijnlijk gevraagd hebben waarom we dat niet in de lokalen van de golfers laten doen. Want ze moeten zich wassen en kleden, 's morgens als ze toekomen en 's avonds als ze weggaan. Het is perfect te organiseren dat dit ordentelijk verloopt. Wel, die optie is door de provincie genomen in plaats van daar opnieuw te gaan breken, bouwen en verbouwen. We hebben gezegd dat die infrastructuur daar staat en als ons personeel daar toekomt, kunnen ze zich daar in de best mogelijke omstandigheden kleden en wassen. En als ze weggaan kunnen ze zich in de best mogelijke omstandigheden omkleden en wassen. En ze krijgen elk hun eigen gepersonaliseerd kastje naast de kastjes van de golfers. Ze verkeren dus in zeer goed en select gezelschap.

De heer Veys

Ik wil kort even repliceren op het argument. De cijfers van de kilometers, u zegt dat het geen geheim is en dat het allemaal op deputatie geweest is, maar ik wil de gedeputeerde erop wijzen dat het inkijken van stukken van de deputatie nog steeds bewust moeilijk gemaakt wordt via de fractiepc. Dus qua ontsluiting van deze cijfers kan u wel gemakkelijk zeggen dat iedereen ze kan inkijken, maar men moet al veel moeite doen om tot die cijfers te komen. Het is dus heel gemakkelijk dat u dat zegt.

De heer gedeputeerde Vercamer

Voorzitter, wat dat laatste betreft moet u mij toch toestaan even te repliceren.

De heer voorzitter

Ik sta u toe.

De heer gedeputeerde Vercamer

Ik beweer dat er weinig besturen zijn die zo vlot de raadpleging van de documenten verzekeren. Je moet maar eens proberen een dossier in te kijken in het kader van bijvoorbeeld de voogdij. Probeer dat maar eens, ook als je betrokken partij bent. Eerst een brief schrijven en uw schriftelijk antwoord afwachten, en al wat je wil. Probeer eens een dossier van de Vlaamse Gemeenschap in te zien. Bijvoorbeeld een dossier van een bouwberoep in Brussel, probeer dat maar eens in te zien. Doe hetzelfde wat je hier doet in de gemeenten. Je bent in veel gemeenten vertegenwoordigd in de besturen. Vraag eens naar de ervaringen en vergelijk ze eens met de ervaringen hier. De waarheid heeft haar rechten, Collega. Ik ben er fier op dat wij dat hier op een ordentelijke manier geregeld hebben.

Stemming

PUNT 13

INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING - ALGEMENE VERGADERINGEN: PROVINCIAAL ZORGCENTRUM LEMBERGE (19 DECEMBER 2008):

- BEVESTIGING VAN DE BESLISSING VAN 20 FEBRUARI 2008
- VASTSTELLING VAN EEN BIJKOMEND MANDAAT

Stemming

PUNT 14

PROVINCIALE COMMISSIE VOOR RUIMTELIJKE ORDENING (PROCORO):

- BENOEMING VAN 3 EFFECTIEVE (EXTERNE) LEDEN
- BENOEMING VAN 2 PLAATSVERVANGENDE (EXTERNE) LEDEN
- BENOEMING VAN 1 PLAATSVERVANGEND (INTERN) LID

- *Benoeming van 3 effectieve (externe) leden*

Voordracht lid 1: Marc Vereecken (1 kandidaat)

Stemming

Marc Vereecken wordt benoemd.

Voordracht lid 3: Chris van de Wijngaert (1 kandidaat)

Stemming

Chris van de Wijngaert wordt benoemd.

Voordracht lid 11: 4 kandidaten: Brigitte Van Schoote, Marc Timbremont, Filip De Pau, Lucas Vanden Bussche

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is omdat het een beetje onduidelijk is qua stemverloop dat ik even tussenkom. Men heeft dat wel al wat opgehelderd, maar misschien moeten we toch nog eventjes luisteren naar de gedeputeerde die dit zal toelichten. Ik vermoed dat het normaal gezien gedeputeerde De Buck is maar nu wellicht collega Vercamer. Er zijn twee verengingen die mensen voordragen. Voor mensen die er wat verder vanaf staan of voor de mensen die er niet zo goed in thuis zijn, is het misschien wenselijk dat nog eventjes wordt toegelicht wat het verschil is tussen de VLAROS en de VRP. Want de kandidaturen worden ook vanuit die 2 verschillende hoeken voorgedragen. En blijkbaar is er een duidelijke voorkeur om de kandidaturen vanuit VLAROS te ondersteunen. De VRP is een organisatie die nochtans een zeer goede reputatie geniet, onafhankelijkheid en pluralisme, al wat je wil, terwijl VLAROS eerder een obscuur bestaan lijkt te leiden.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

We zitten hier met dezelfde discussie als een aantal jaren terug. Daar is rechtspraak van de Raad van State over, en u kent dat. U hebt een uitvoerig verslag aan de provincieraad gekregen. Het beslaat niet minder dan 9 bladzijden waarin de kandidaturen uitdrukkelijk toegelicht worden en u weet dat de VRP reeds vertegenwoordigd is. De VRP maakt deel uit, zowel bij de effectieve als de plaatsvervangende mandaten van de PROCORO. Het voorstel van de deputatie is om voor deze geleding, bij de effectieven mevrouw Brigitte Van Schooten en bij de plaatsvervangers mijnheer Marc Timbremont te verkiezen. En als dat obscure figuren zijn, alsook de organisatie waartoe ze behoren, dan is dat voor uw rekening. U weet heel goed, kijk naar de nota, wie deze dame en heer zijn.

DEBATTEN

De heer Fiers

De gedeputeerde verdraait mijn woorden, ik heb niet over mensen gesproken. Ik heb over organisaties gesproken. Dat is iets anders. Nu, het is misschien toch intrigerend dat VLAROS andere mensen heeft voorgedragen dan diegenen die er oorspronkelijk waren. Je zou kunnen zeggen dat het een probleem van motivering van de deskundigheid was. Nu zie ik dat confrater Van Durme uit dat verhaal verdwenen is, en het intrigeert mij waarom nu ineens anders mensen voorgedragen zijn. Is er een vraag vanuit het provinciebestuur gekomen? Heeft men erop aangedrongen of is dat volledig autonoom vanuit VLAROS gekomen?

De heer gedeputeerde Vercamer

Dat is heel simpel, Mijnheer de Voorzitter, het staat in het verslag aan de raad, op pagina 4 van 8. U hebt dat verslag, ofwel hebt ge uw huiswerk niet goed gemaakt. Het staat er allemaal in. Ik raad u de lezing aan van dit merkwaardig zeer goed gestoffeerd verslag. 9 bladzijden, wat de motivering betreft van de voordracht van VLAROS verwijs ik naar pagina 4.

De heer Fiers

Ik wil hier niet in een polemieek eindigen. Het is natuurlijk niet de corebusiness van de gedeputeerde waar hij over tussenkومت. Maar dit gezegd zijnde zullen wij ons in dit verhaal veiligheidshalve onthouden vooral omdat we het gevoel hebben dat we niet doorgronden wat de achtergrond is van dit dossier. Hier zijn merkwaardige manoeuvres gebeurd.

Stemming Brigitte Van Schoote

Brigitte Van Schoote wordt benoemd.

Gelet op de volstreekte meerderheid van stemmen behaald door Brigitte Van Schoote, wordt niet meer gestemd over de overige kandidaten.

- *Benoeming van 2 plaatsvervangende (externe) leden*

Voordracht lid 1: Peter Van Severen (1 kandidaat)

Stemming

Peter Van Severen wordt benoemd.

Voordracht lid 11: 4 kandidaten: Marc Timbremont, Brigitte Van Schoote, Fabrice Vermeulen, Jan Vanderstraeten

Stemming Marc Timbremont

Marc Timbremont wordt benoemd.

Gelet op de volstreekte meerderheid van stemmen behaald door Marc Timbremont, wordt niet meer gestemd over de overige kandidaten.

- *Benoeming van 1 plaatsvervangend (intern) lid*

Voordracht: Alain Moerman (1 kandidaat)

Stemming

Alain Moerman wordt benoemd.

PUNT 15

PROVINCIAAL RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN: ADDENDUM PROVINCIAAL BELEIDSKADER WINDTURBINES:
VOORLOPIGE VASTSTELLING**De heer Van Pée**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Alles moet overwogen worden vooraleer een bepaald gebied geschikt wordt bevonden voor de inplanting van één of meerdere windturbines. Slagschaduw en het helikopterwiekenefect zijn harde bezwaren tegen de inplanting van windturbines. Deze effecten doen zich voor als de verplichte norm van 250 meter tussen een windturbine en een woning gerespecteerd wordt. Niet alleen het economische en ecologische aspect maar ook het sociale of menselijke aspect moet bekeken worden.

In de maand mei van dit jaar heb ik hierover in de raad een tussenkomst gehouden, en na aandringen van de betrokken bewoners en mezelf werd door de diverse overheden en de private ondernemingen actie ondernomen:

1. een sensor doet de windturbine stilvallen van zodra er hinder is van slagschaduw door een lage stand van de zon;
2. de windturbine zal na verfijnde metingen over de geluidshinder afgeremd worden zodat deze hinder ook verdwijnt.

De bewoners van Evergem vragen meer dan 300 meter afstand tussen de woningen en de windturbines voor nieuwe projecten. Ook zij hebben dezelfde hindernissen van de bestaande windturbines op hun grondgebied. Daarom herhaal ik hier de oproep aan het provinciebestuur om een ruimere afstand dan de algemene aanvaardbare norm van 250 meter te hanteren en dit bezwaar naar de gewestelijke overheid door te spelen.

Mijnheer de Gedeputeerde, een juiste inplanting van deze alternatieve energiebronnen, waar ik absoluut niet tegen ben, moet voor de provincie een onderdeel zijn van een streven naar een gezond evenwicht tussen wonen, werken en ontspannen. Ik eindig zoals ik gestart ben. Alles moet overwogen worden bij het bepalen van een geschikt terrein, zo ook het sociale aspect. Het herhaald afremmen of uitschakelen van windturbines leidt immers ook tot een economisch verlies.

Ik dank u.

De heer Maes

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil ook nog eventjes terugkomen, net zoals mijnheer Van Pée, op iets dat ik in de commissie al aangehaald heb. Wat ik toch een beperking van dit plan vindt is dat dit plan eigenlijk geldt voor grote en middelgrote windmolens. Maar de definitie is belangrijk. Men gaat een windmolen als middelgroot beschouwen vanaf een masthoogte van 15 meter. Dat is eigenlijk toch wel zeer laag. Om een kleine vergelijking te maken, de huidige nieuwe soorten verlichtingspalen langs de autostrades zijn 20 meter hoog. Dus je ziet dat inderdaad van een eindje, maar dat je onder die hoogte blijft, is toch wel heel beperkt. Er is een nieuwe reglementering op komst, in principe zou dat vanuit Vlaanderen zijn en zou dat in januari worden gepubliceerd. Ik dacht dat het plan was om met een omzendbrief de voorwaarde van kleine windmolens op te leggen bij landbouwbedrijven en in KMO-zones. En als je u gaat beperken tot 15 meter, dan vrees ik dat je enerzijds in conflict gaat komen met die reglementering vanuit Vlaanderen en anderzijds ga je kleine windmolenprojecten quasi onmogelijk maken. Want met 15 meter zit je eigenlijk te laag om een goed rendement te hebben, zeker in ambachtelijke zones waar dikwijls een aantal gebouwen maar 10 meter hoog zijn. Ook als daar woningen in de buurt zijn, als daar stellingen aan bedrijven in de buurt staan en als daar bomen in de buurt staan, maak je dergelijke projecten, door die bepaling van 15 meter hoogte, totaal onrendabel. Als je een beetje hoger gaat, bijvoorbeeld 20 of 25 meter, dan heb je meer wind, dat is nu eenmaal een vaststelling. Je moet maar eens op een toren gaan, je hebt daar meer wind. Dus als je hogere windmolens hebt, zal die rendabiliteit optrekken.

DEBATTEN

Ik zou dus aan de gedeputeerde willen vragen om dat bij de definitieve vaststelling toch nog eens nader te bekijken. We gaan in openbaar onderzoek. Ik vraag ook om die minimummashoogte waarvan dit plan spreekt een beetje te verhogen tot 20 à 25 meter en dus meer mogelijkheden toe te staan, zowel in kmo-zones als bij boerderijen.

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Uiteraard zijn wij blij dat deze oefening gemaakt wordt, laat daar geen enkele onduidelijkheid over bestaan. Wij kunnen er ons natuurlijk in vinden dat er een afwegingskader wordt gemaakt. Op andere domeinen zijn wij diegenen die pleiten voor een afwegingskader waar mens en ecologie worden getoetst aan economie en industrie, dus hetgeen hier gebeurt. Misschien was ik in mijn vorige tussenkomst wat te giftig voor collega Van Pée, dus ik zal nu wat milder zijn. Het is goed dat dit gebeurt, er zijn technische oplossingen voor, maar ik zou er toch willen op aandringen dat men hier een duidelijke keuze maakt. Een keuze om toch niet te terughoudend te zijn want men blijft heel erg voorzichtig in dit plan. Op alle mogelijke vlakken schuift men nog een paar beslissingen voor zich uit, maar ik denk dat wij keuzes moeten maken. Als wij een groot deel van onze energievoorziening via groene energie wensen tot stand te laten komen, dan heb je nu eenmaal niet de mogelijkheid om voor elke plaats waar een mogelijk hinderpunt zou kunnen zijn neen te zeggen. We doen dat ook niet met industrieterreinen, we planten die ook in op het ogenblik dat er misschien wel voor sommige omwonenden wat hinder zou ontstaan. Het is uiteindelijk, u zal het misschien niet uit mijn mond geloven, een economische kwestie. Willen we onafhankelijk zijn van kernenergie en van fossiele brandstoffen? Wel, dan moeten we een aantal belangrijke politieke keuzes maken. Ik weet dat vanuit sommige fracties daar duidelijk al wat gewicht in de schaal wordt geworpen, en daar zijn we erg blij om, maar het gaat ons allemaal zo langzaam en terughoudend, het mag wat voortvarender zijn.
Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Fiers, onderschat mijnheer Van Pée niet. Hij is geen robuust man, maar hij heeft een ijzeren gestel, wees maar gerust.

Mevrouw Peeters-Muysbondt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Uiteraard is onze fractie ook voorstander van het ontwikkelen van milieuvriendelijke energie. Maar we zijn er ons wel van bewust dat in dit dossier toch een aantal onzekerheden zijn. Wij willen zeker nog de verschillende studies afwachten om te zien in welke richting het allemaal juist gaat.

Maar in de commissie heeft één van onze collega's vragen gesteld over de Waaslandhaven. In de adviezen en het antwoord in het dossier kunnen we lezen dat in de Waaslandhaven, gezien de inkleuring als vogelrichtlijngebied, geen verder projecten verwezenlijkt werden of worden. In de commissie is gesteld dat het vogelrichtlijngebied eventueel zou kunnen wijzigen. Ik weet niet wat ik me hierbij moet voorstellen want ik denk dat er moeilijk te communiceren valt met vogels. Je kan toch moeilijk zeggen dat ze niet meer via de Waaslandhaven mogen vliegen? Ik vraag me eigenlijk af wat de bedoeling is van die opmerking. Zal er over die inplanting in de Waaslandhaven nog verder worden gediscussieerd?
Dank u.

De heer Van Pée

Om even op de vraag van mijnheer Maes terug te komen, ik heb het weldegelijk over windturbines van 120 meter hoog. Dat is dus wel een groot verschil met de windmolens van 15 meter.

En ten tweede, in verband met mijnheer Fiers, ik ben absoluut niet anti of tegen de alternatieve bronnen, ik herhaal het nogmaals. Maar ik moet zeggen dat de locatie en de inplanting wel belangrijk zijn. Ik ben er absoluut niet tegen.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, laat me beginnen met mevrouw Muyshondt te antwoorden. Enfin, wij zijn van niets zeker, maar we kunnen niet blijven wachten. Wij moeten dat kader uittekenen. Er is trouwens een bijstelling aan ons provinciaal ruimtelijk structuurplan, we maken van die techniek gebruik. Wat het vogelrichtlijngebied betreft, er is inderdaad in de commissie gezegd dat er mogelijks veranderingen kunnen komen, dat is zo. Als men morgen op dat vogelrichtlijngebied dat er nu ligt, industrie plant, dan zullen we dat vogelrichtlijngebied op een andere plaats moeten leggen. Dus dan komt er een wijziging, en dan zal er een bijstelling moeten gebeuren. Zoveel is duidelijk. U weet dat wij de dieren inderdaad niet mogen verstoren door de slagschaduw omdat zij het verschil niet meer zouden kennen tussen dag en nacht. Dat is nu eenmaal zo en wij leggen ons daarbij neer en we passen dat in in onze plannen.

Wat collega Fiers betreft, hij heeft een duidelijke keuze, niet terughoudend. Voor u zal het nooit ver genoeg gaan. Wij denken dat dit een evenwichtige oefening is, ook in het kader van het ecologisch belang. Inderdaad, deze vorm van energie is ecologisch belangrijk, want globaal zal men op termijn misschien andere keuzes maken. Ik kan alleen maar zeggen dat het juist is. Wij zitten voor dit punt niet op dezelfde golflengte. U zou nog verder willen gaan. Wij denken dat er een evenwichtig voorstel voorligt.

Dan kom ik bij collega Maes, hij heeft het over de beperking middelgroot of groot. Die discussie is gevoerd als je de nota gelezen hebt. 16 bladzijden. Er is hier geopteerd om 3 categorieën te hebben: kleine, middelgrote en grote. U moet eens het advies lezen op pagina 14 van 16 als ik mij niet vergis. Enerzijds voor de gemeente Maldegem, dat staat halfweg op de bladzijde. En anderzijds, onderaan de bladzijde, de stad Gent. De stad Gent zegt dat voor haar de kleine molens moeten beperkt worden tot 10 meter. Ik geloof dat ze daar zelfs de term urban turbines voor gebruikt. Dat Engels blijft hangen bij mij. Dus ja, wij zitten daar altijd in een discussie. Waarom geen 12 meter? Waarom geen 14 meter? De cesuur is hier gelegd op 15 meter, dat is nu eenmaal zo. Als in de loop der jaren blijkt dat we mis zijn, dat de technologie verandert, dat die kleintjes beter zouden werken dan die grote en dat we dat moeten gaan promoten, dat het ideaal is om dat bij een huis te vestigen, dat we een systeem moeten zoeken om in elke nok van een dak zo een kleine turbine te zetten, dan zullen we dat op termijn moeten doen. En misschien gaan we daar wel naartoe, dat is een mogelijkheid. Maar vandaag weet ik dat niet.

Collega Van Pée, je hebt er een beetje uw dada van gemaakt. Maar rekeninghoudend met die heel grote windturbines, die onder meer in een regio staan die u zeer nauw aan het hart ligt, de Gentse Kanaalzone, kan ik alleen uw bekommernis bijtreden. Dat is trouwens op de 7de commissie ook gezegd toen je uw bekommernissen kenbaar maakte. Wij moeten een afweging maken van alle functies, en dat is dus niet simpel. Die inplantingslocaties zijn goed overwogen. Je bent zo vriendelijk geweest om mij uw tekst op voorhand te geven, ik heb die dus ook wat kunnen voorbereiden wat het antwoord betreft. Want u weet, ik weet niet alles, ik moet mij soms wel eens documenteren. Maar door de invoering van het 'plan-MER-besluit' van 12 oktober 2007 van de Vlaamse Regering zal een dergelijk ruimtelijk uitvoeringsplan altijd gepaard gaan met een plan-MER. We denken dat dit een garantie, een verworvenheid is want in een dergelijk plan-MER gaat men na welke effecten het voorgenomen RUP met zich kan meebrengen op allerlei vlakken. Wij zullen dus heel concreet de hinder kunnen meten en op basis daarvan een beslissing kunnen treffen. Normale hinder zal men altijd moeten aanvaarden. Ik heb dat al aan honderden mensen die met klachten over milieuvergunningen komen, moeten zeggen. Normale burenhinder, juristen kennen dat begrip beter dan ik, moet je aanvaarden. Je kan niet tegen alles zijn. Je hebt zelf gezegd welke maatregelen in een flankerend beleid genomen kunnen worden maar dat zal afhankelijk zijn van plaats tot plaats, van functie tot functie en van hinder tot hinder. We moeten dat telkens gaan afwegen. Want het is perfect mogelijk dat op een bepaalde inplantingsplaats een afstand van 300 meter tegenover een woongebied absoluut wenselijk is, maar dat we op een andere plaats, alleen al door de hoogteligging mogelijks toekomen met 200 à 250 meter. Ik kan er dus geen absolute uitspraken over doen. We hebben één referentiepunt, dat is dat plan-MER waarmee we objectiever dan vroeger zullen kunnen oordelen.

DEBATTEN

Conclusie, de vragende bekommernis van collega Van Pée, maar ik ben ervan overtuigd, bijgetreden door veel collega's in deze raad, is volkomen terecht maar door de plan-MER-wetgeving zijn er voldoende garanties ingebouwd. Wij denken dat wat nu voorligt een goed instrument is om er werk van te maken in onze provincie.

Stemming

PUNT 16

PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN "AFBAKENING KLEINSTEDELIJK GEBIED RONSE" EN DE DEELRUPS "ZONNESTRAAT- SNOECKKLAAN", "MOLENBEEK-WEST", "PONTSTRAAT-WEST" EN "DE NIEUWE LEIE": DEFINITIEVE VASTSTELLING

De heer Stockman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat betreft het deelRUP Zonnestraat-Snoeklaan moet ik jullie echt bedanken dat hier het gezond verstand gebruikt is. Dat zal zeker en vast de tewerkstelling ten goede komen. Ook bij deelRUP Molenbeek-West, heeft men gedacht aan de vraag van een textielbedrijf dat om uitbreiding vraagt. We weten het, er staan wat groene omgevingen, vandaar dat ik naar mijn groene collega kijk en vandaar ook waarschijnlijk zijn tussenkomst straks. Maar in ieder geval, dat textielbedrijf heeft ons verzekerd dat er een ruime uitbreiding komt in verband met aanplanting van hoogstammen. Wat deel 3 betreft van het RUP, de Pontstraat-West, is het de bedoeling tot het inrichten van een nieuw gemengd bedrijventerrein van ongeveer 41 hectare. Dit terrein ligt juist naast de ontsluiting van Ronse, de N60.

Tevens mijn oprechte dank om een bufferzone te voorzien bestaande uit taluds, groen en zichtschermen uit natuurrijke materialen. Jammer genoeg dat het hier over een heel groot stuk landbouwgrond gaat dat verloren gaat. Maar als we Ronse even bekijken dan weet iedereen dat Ronse omgeven is door heuvels die uit groene materie bestaan. En dat is het enige gedeelte in Ronse waar men een uitbreiding kan voorzien voor wat betreft de kmo-zone. Vervolgens wat het RUP de Nieuwe Leie betreft. Dit is een leegstaand industrieel complex uit het rijk textielverleden van onze stad dat we op die manier kunnen behouden. We kunnen er een waardevol stedelijk bouwproject met culturele inslag van maken. Samengevat zal dit provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, ondanks enkele opmerkingen van enkele bewoners, een steentje bijdragen tot de tewerkstelling en de verdere uitbouw van de stad Ronse.

De heer Eerdekens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik ga heel kort zijn. Als het goed is mag het ook gezegd worden. Ik kan alleen maar beamen wat mijnheer Stockman gezegd heeft. Het is namelijk een heel goed plan voor Ronse.
Dank u.

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In verband met het voorliggend ontwerp zouden wij graag de gesplitste stemming vragen. Waarom? Wij kunnen voor het overgrote deel wel in de logica van dit verhaal meegaan, maar collega Stockman heeft het eigenlijk al aangekondigd. Er is natuurlijk één deel van het verhaal waar wij wat moeite mee hebben. Als een PRUP wordt gemaakt op maat van een groot bedrijf, zoals hier het geval is, weet je eigenlijk niet welke wissel op de toekomst je daar neemt. Er zijn voorbeelden genoeg van bedrijven die in de watten gelegd worden, ook op het vlak van ruimtelijke ordening. En als die bedrijven op een bepaald ogenblik overgekocht worden of opgaan in multinationals, wordt het bedrijf opgedoekt en blijft er iets op vlak van ruimtelijke ordening over dat niet echt wenselijk is. Het blijft dan gebetonneerd. Daar vrezen wij voor en we zullen dan ook dat deelRUP van Utexbel niet ondersteunen.

De heer voorzitter

Zeg eens welk deel.

De heer Fiers

Zonnestraat-Snoecklaan.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wel, Mijnheer de Voorzitter, de mensen van ter plekke kunnen dat natuurlijk het best beoordelen. Ik weet dat mijnheer Stockman dat al een tijdje volgt. Van collega Eerdekens wist ik dat niet, maar ik weet het nu. Ronse is eigenlijk een bijzonder geval, dat wel op zoveel mogelijk sympathie van deze raad en deputatie kan rekenen. Wij weten dat Ronse in een carcan gevat is van niet-fusie in de jaren '70 omdat wij anders de faciliteiten zouden uitgebreid hebben. En dat heeft men willen voorkomen. Wel, door het feit dat zij onze taalgrens zo goed bewaken, moeten we daar rekening mee houden. Dat is een realiteit. Wie het industrieel verleden van Ronse wat kent, weet dat die grote textielfabrieken in het centrum van de stad zitten. En dan kom ik bij de opmerking van collega Fiers. Men kan daar een zinvolle herbestemming aan geven of op een verantwoorde manier geleid laten uitbreiden met flankerende maatregelen. Ook dat is een vorm van duurzaamheid. Dat is niet altijd een gemakkelijke oefening, maar men heeft hier geprobeerd om die oefening te maken. En uit de manier waarop je het gezegd hebt, begrijp ik ook dat u wel wat begrip voor de situatie opbrengt, maar dat u waarschuwt dat men daar bij de uitvoering toch zijn goesting mee doet. En dat is ook de bedoeling van wat vandaag voorligt, goed aangeven in welke omstandigheden die afbakening van het kleinstedelijk gebied kan gebeuren. Ik denk, Mijnheer de Voorzitter en Collega's, dat wat hier voorligt een evenwichtige oefening is. Dat wordt ook aangegeven door de mensen van ter plekke, en vooral collega Stockman is daar gedetailleerd op ingegaan. Ik denk dat wij hier met vertrouwen de goedkeuring mogen vragen. Landbouw was hierin een speciaal dossiertje, u hebt dat ook gekregen. Van vier bedrijven hebben we eigenlijk niet goed kunnen nagaan wat de consequenties zijn omdat ze in Wallonië gelegen zijn en omdat er daarover geen uitwisseling is in dit federale koninkrijk aan de Noordzee, "met land dat lei tussen de zee en de heide", Wies Moens voor zover we hem nog mogen citeren. Maar er is dus geen uitwisseling van statistische informatie mogelijk tussen de grondgebonden diensten van Wallonië en de Vlaamse Landmaatschappij. Dank u.

De heer Van Vooren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het doet mij plezier dat de gedeputeerde aantoont dat faciliteiten niet alleen stommiteiten zijn op het gebied van taal, maar ook economische stommiteiten.

De heer Stockman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat de Zonnestraat betreft, wil ik toch nog eens herhalen dat het gaat over een bestaand bedrijf, zoals de gedeputeerde zegt. Dat bedrijf vraagt geen uitbreiding, het gaat over een bestaand bedrijf. Het is dat ander bedrijf in Molenbeek-West dat om uitbreiding vraagt. En dat bedrijf verzekert ons dat er voldoende aanplanting van groen zal komen.

DEBATTEN

De heer Franck

Het is eigenlijk een aanvulling. Ik begrijp collega Stockman volledig, geen enkel probleem. Utextbel gaat tot en met de Raad van State. Er zijn zaken die carrément door het bedrijf geweigerd worden om uit te voeren. Nu gaan wij aan die mensen een blanco cheque geven met hier en daar een aantal zaken. Het is geen uitbreiding, dat is juist. Mijnheer Stockman, als Utextbel morgen zegt dat ze verhuizen, is het gedaan. Bekaert en Domo zijn bedrijven in hetzelfde geval.

De heer voorzitter

Mijnheer Franck, richt u zich naar hier, niet naar mijnheer Stockman.

De heer Franck

Sorry, excuseer.

Stemming

PUNT 17

IVA PROVINCIAAL ONDERWIJS: BUDGET 2008: GOEDKEURING VAN DE 3DE REEKS WIJZIGINGEN

Stemming

PUNT 18

WATERLOPEN – IJSBROEKBEEK (WATERLOOP NR. 5.024): VASTSTELLING VAN DE VOORWAARDEN VOOR DE SANERINGSWERKEN AAN WATERLOOP NR. 5.024 (IJSBROEKBEEK) TE AALST (HOFSTADE)

Stemming

PUNT 19

WATERLOPEN – EDE (NR. 4.12): VASTSTELLING VAN DE VOORWAARDEN VOOR DE HERPROFILERING VAN DE EDE TE KLEIT – MALDEGEM

Stemming

PUNT 20

WATERLOPEN – MOLENBEEK/MELSELEBEEK (WATERLOOP S.051): VASTSTELLING VAN DE VOORWAARDEN VOOR DE SANERINGSWERKEN IN HET STROOMGEBIED VAN DE MOLENBEEK (WATERLOOP NR. S.051) TE BEVEREN – MELSELE

Stemming

PUNT 21

PROVINCIEWEG EEKLO-AALTER: REALISATIE VAN DE ROOILIJN IN EEKLO:

- AANKOOP VAN PERCELEN TE EEKLO
- VERKOOP VAN DEZE PERCELEN AAN DE STAD EEKLO EN MACHTIGING VAN DE DEPUTATIE VOOR DE VERDERE PRAKTISCHE AFHANDELING

- *Amendement ingediend door de heer Dirk Bafort, namens de Vlaams Belang-fractie*

De heer Bafort

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik wou eventjes een paar zaken toelichten bij dit punt.

Het gaat over een verbindingsweg, een provinciale weg, die gekruist wordt op weg naar het ziekenhuis van Eeklo. Het is een vrij druk kruispunt, met een nauwe zichtlijn.

Naar de toekomst toe gaat dat kruispunt sowieso minder belast worden aangezien het ziekenhuis gaat verhuizen. Er zijn al lang plannen gemaakt, maar vroeg of laat zal het ziekenhuis verdwijnen en zal het een minder belast kruispunt worden.

De stad is van plan om het kruispunt veiliger te maken. De veiligheid van het kruispunt optimaliseren, kan enkel beaamd worden. Een visuele hoek vergroten is niet altijd het veiliger maken van de weg. Een beter zicht leidt heel gemakkelijk tot sneller manoeuvreren, een vlugger accident.

Misschien is de stad Eeklo meer van plan, maar ik heb er geen weet van. Er is al jarenlang een planning over dat kruispunt, maar geen concreet plan van uitvoering of wat dan ook.

Ik heb dan enkel hierbij de bedenking dat Eeklo hoofdzakelijk uit is op een financiële steun nog vóór de wegen zullen overgeheveld worden naar de gemeenten en de gewesten.

Daarvoor zou ik een bijkomend punt ter stemming willen brengen, namelijk dat men een voorwaarde stemt dat de plannen moeten in gang gestoken zijn, of al uitgevoerd zijn, nog vóór de wegen worden overgeheveld.

Elke gemeente kan een initiatief hebben, dat goed is of slecht, en waarbij enkele woningen moeten aangekocht worden. Maar het is niet omdat een woning binnen een rooilijn valt dat er plotseling een tussenkomst moet gevraagd worden aan de provincie.

Het staat vrij aan de provincie om tussen te komen in de relatie met de gemeente en het is ook mooi dat ze tussenkomt, maar ik heb wat schrik voor een precedentvorming. Wat gaat de provincie doen naar een particulier toe die bijvoorbeeld gelijkaardige werken wil doen met een woning die ook binnen de rooilijn valt?

Al bij al, een vraag is een vraag. Een neen heeft men, een ja kan men krijgen.

Het gedeelte dat binnen de rooilijn valt, komt op 12% van de kosten of een goede 18 000 EUR. Ik heb het er een beetje moeilijk mee als een gemeente zoals Eeklo eerst met de eigenaars discussieert dat de prijs niet voldoende is, vervolgens zegt dat die 18 000 EUR waar de provincie wil voor tussenkomen ook niet voldoende is en zegt van "het gaat over het gedeelte dat binnen de rooilijn valt, maar er staat eigenlijk een woning op en dat is meer waard. Wij zouden eigenlijk een billijke tussenkomst willen van 50%". Die 50% komt wel neer op 72 000 EUR, die eigenlijk nooit voor de provincie een verplichting kan zijn. Het kan altijd een bijdrage zijn, maar ik vind het een zeer billijke bijdrage.

Dus ik zou graag vragen om als enige voorwaarde bij het dossier te voegen dat de werken dienen begonnen te zijn alvorens de wegen worden overgeheveld aan de gemeenten en de gewesten.
Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Er wordt verwezen naar het gevaar voor precedentswaarde.

DEBATTEN

Het is precies om dat te vermijden dat we reeds begin dit jaar, nog vóór de precieze timing van de overdracht van de wegen, in de deputatie een oplisting hebben gemaakt van dossiers voor wat betreft de realisatie van de rooilijn, waar in het verleden reeds engagementen tegenover gestaan hebben van de provincie, waar wij al beloftes gedaan hebben, waar al ruime afspraken rond gevorderd waren. We hebben die opgelijst en daarvan gezegd dat we die nog gaan realiseren. De anderen gaan we niet meer realiseren.

Er zal dus geen precedentswaarde gecreëerd worden, want we hebben de lijst van aankopen reeds begin dit jaar – ik denk januari, misschien begin februari – vastgelegd en er gaan er geen aan toegevoegd worden.

Dus wat betreft de precedentswaarde moet u geen schrik hebben.

Wat betreft uw vraag om toe te voegen dat de werken begonnen moeten zijn nog vóór de overdracht van de wegen, denk ik dat we ons dan moeilijkheden op de hals gaan halen en nog jarenlang met wegendossiers gaan bezig zijn die niet meer de onze zijn.

Op 1 januari worden de provinciewegen die naar het gewest gaan, overgenomen. Men kan een gemeente niet verplichten om pas in die omstandigheden erin te stappen. We zijn een engagement aangegaan. Ik ga ervan uit dat de gemeente zijn woord houdt en daarmee is de kous af. Als we allemaal dossiers gaan opstarten die nog jaren gaan aanslepen, blijven wij betrokken bij die wegen terwijl ze al lang niet meer in ons bezit zijn.

Wat betreft de prijszetting klopt het dat het stuk grond dat wij nodig hebben voor de realisatie van de rooilijn maar één derde bedraagt van de totale oppervlakte. Het klopt echter ook dat de af te breken gebouwen die erop staan ongeveer voor 60% op de grond staan die wij nodig hebben.

Dus wat betreft het compromis tussen die één derde en die 60% zijn wij op fifty-fifty uitgekomen. De ene zal er iets beter van af zijn dan de andere, maar het zal niet ver van de waarheid liggen, denk ik, om dit toch wel verdedigbaar te maken.

Dank u.

De heer Bafort

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De meer- of minwaarde van de gebouwen die erop staan werden ook al door de bevoegde ontvanger berekend in zijn schatting. Daarvan kan men niet zeggen: voilà, er komen nog wat extra percenten meer van de provincie naar de gemeente.

Uiteindelijk, als men het uitrekent - die percelen zijn heel klein - komt men toch nog aan een verschil van 42 000 BEF/m² die door de provincie wordt betaald.

De waarde van dat gebouw ...

De heer gedeputeerde Hertog

Wij houden ons strikt aan de schatting.

De heer Bafort

... Oké, maar als men zich aan die schatting houdt, komt men aan 12% van de oppervlakte. 48 m² van 150 m² die eigenlijk binnen de rooilijn vallen.

De heer gedeputeerde Hertog

Maar 48 m² van 150 m² is toch bijna één derde?

De heer Bafort

Maar als u de prijs uitreken, is er een verschil. Het ene perceel kost veel meer dan het andere. Als u het gaat uitrekenen, kom ik aan 18 000 EUR die op dat procent wordt toegediend. Maar jullie vragen tot 50% te komen en dan stijgt u naar 70 000 EUR.

Dat is toch een heel pak meer waar de provincie voor tussenkomt.

De heer gedeputeerde Hertog

De 50% is tot stand gekomen omdat het grootste gedeelte van het gebouw op de grond ligt die wij nodig hebben.

De heer Bafort

Ik kan mij daarin vergissen. Mijnheer Vercamer kan mij misschien een duidelijk antwoord geven daarop. Maar een bevoegde ontvanger bekijkt toch de grond zoals hij er ligt, met het gebouw erop of niet, en dat zit in die prijs verrekend. Daar nog eens boven gaan, vind ik toch echt een eigenaardige manier van werken.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter,

De collega heeft gelijk. Wij houden ons aan het schattingsverslag. Men kan natuurlijk discussiëren. Moesten we nu gaan naar 47,5% en 52,5% voor de gemeente? Maar wat is de peer in twee doen? Wij hebben gezegd dat één derde van de grond voor ons nuttig is. Maar bijna twee derde van het gebouw staat op onze grond. We gaan dus niet beginnen om alles apart te schatten. Er is één schatting en we hebben een deal met de stad Eeklo waarin we zeggen: de helft is voor ons en de helft is voor u.

Een ander element is, en de collega heeft dat ook goed gezegd, dat wij niet stoppen met dossiers. Eén van de kernstukken in de onderhandelingen met Vlaanderen is het engagement van de provincie om wat we gepland waren te doen ook effectief te doen.

Er was in het begin van het jaar gepland dat wij in overleg met de stad Eeklo deze verwerving gingen doen ter realisering van een rooilijn. Wel, we doen dat ook. En wat gepland is tot het einde van het jaar blijven we doen. Tot 31 december en dan is het gedaan.

Dank u.

Stemming

PUNT 22**PROVINCIEWEGEN: OVERDRACHT AAN HET VLAAMSE GEWEST EN AAN DE GEMEENTEN:**

- INSTEMMING OM PROVINCIEWEGEN (ZIE OVERZICHT BESLUIT) IN TE DELEN BIJ DE GEWESTWEGEN
- PRINCIPIËLE INSTEMMING OM DE RESTPERCELEN, GELEGEN LANGS DE BOVENVERMELDE WEGEN KOSTELOOS OVER TE DRAGEN AAN HET VLAAMSE GEWEST
- MACTHIGING VAN DE DEPUTATIE OM OVER DE PRAKTISCHE UITVOERINGSMODALITEITEN VOOR DE OVERDRACHT VAN BOVENVERMELDE WEGEN EEN PROTOCOL TE SLUITEN MET DE VLAAMSE REGERING
- VRAAG AAN DE VLAAMSE REGERING OM EEN BESLUIT TE NEMEN WAARBIJ ZIJ BEPAALT DAT BOVENVERMELDE WEGGEDEELTEN ALS GEWESTWEGEN WORDEN BESCHOUWD

De heer Liebaut

Mijnheer de voorzitter, Geachte Collega's,

Het woord 'sterfhuis' is deze namiddag al een paar keer gevallen in de zitting en ik sluit mij daar een beetje bij aan in die zin dat het punt dat nu voorligt eigenlijk het begin van een uitvaart is. Dus het gebruik van dat woord deze namiddag was niet helemaal ongepast.

DEBATTEN

Het is de gewoonte dat er in een sterfhuis bij een afscheid, Mijnheer de Voorzitter, afscheidsredevoeringen zijn. De mijne is niet zo bedoeld, maar het zal er misschien toch wel op lijken.

Er wordt natuurlijk veel kwaad gesproken over de provincies. Dat hebben we deze namiddag gehoord. Maar één ding moet men toch met grote stelligheid kunnen bevestigen, namelijk dat de wijze waarop de provincie traditioneel de eigen wegen heeft onderhouden bijzonder voorbeeldig was.

Er is een periode geweest, Mijnheer de Voorzitter, dat men als autobestuurder zeer goed kon voelen op welk soort weg men reed. Zonder het verschil te kennen tussen provinciale wegen en wegen die door de staat, door de centrale overheid werden beheerd, kon men werkelijk voelen van dit is een provinciale weg, dit is een weg die eigenlijk zou moeten onderhouden geweest zijn door wat wij vandaag noemen de federale staat.

Die tijd is wel lang geleden.

Feit is dat wij op een ongelofelijke interessante manier die taak hebben opgenomen. Het is historisch geladen, die provinciale wegen. Het is een mooi voorbeeld van hoe de provincies in het verre verleden - waar opnieuw de centrale overheid niet tijdig, niet snel genoeg kon inspringen voor het aanleggen en verbeteren van de weg, of waar de centrale overheid gewoonweg niet wilde optreden - zijn opgetreden om te voorzien in de nodige wegenis.

Het is dus een historisch geladen dossier en het afscheid ervan, het afstoten, is één van de kerntaken geweest van de provincie destijds. Ik zou hier eigenlijk het woord kroonjuweel durven gebruiken, want binnen het takenpakket van de provincie nam openbare werken, wegenis toch wel een bijzondere plaats in.

Wij hebben de laatste 10, 20 jaar ook nooit geaarzeld om te zorgen voor fietspaden langs die wegen. Wat betreft het onderhoud van die fietspaden is ook daar de provincie zelden in gebreke gebleven. Als men de balans zou maken van het totaal pakket aan investeringen dat in de loop van vele, vele jaren door de provincie is gebeurd ten gerieve van het onderhoud en de aanleg van de wegen, de renovatie van stukken van wegen, vooral in de dorpskern, heeft de provincie in de afgelopen 20 jaar pionierswerk verricht.

Nog voor Vlaanderen eraan begon, was de provincie al bezig met de renovatie van delen van provinciale wegen doorheen de dorpskernen, Mijnheer de Voorzitter.

Als men de totale balans zou maken van investeringen die gebeurd zijn, denk ik dat we komen tot een buitengewoon hoog bedrag.

Het zou interessant zijn om dat een keer te vergelijken, zij het dan dat die bedragen zouden moeten omgerekend worden naar de waarden van vandaag, natuurlijk.

Mij is gesignaleerd dat, ondanks al die lof, bij een deel van de wegen hier en daar toch nog iets zou kunnen verbeteren. Ik heb daarnet de gedeputeerde nog gesproken over één bepaald geval waar klachten zijn en waarnaar toch een keer zou moeten gekeken worden op het moment dat wij er zouden aan denken om ook dat deel van onze wegen over te dragen, hetzij aan de gemeenten, hetzij aan Vlaanderen.

Ik citeer het geval niet in publieke zitting, Mijnheer de Voorzitter, maar ik heb het privé gesignaleerd.

Ik heb gelezen dat uit een recent onderzoek nog gebleken is dat ons land op het stuk van openbare werken een grote achterstand heeft in vergelijking met onze buurlanden.

Vandaar mijn laatste bedenking, Mijnheer de Voorzitter, namelijk dat de hoop moet uitgesproken worden dat men in de toekomst de wegen die wij nu afstoten, die wij nu overdragen, op dezelfde wijze zouden onderhouden worden, zij het dan nu door Vlaanderen.

Dus ondanks dat negatieve bericht, dat er niettemin zorg wordt gedragen voor die situatie.

Waarom zal onze fractie dat punt goedkeuren, Mijnheer de Voorzitter, met tevredenheid ten overstaan van de Vlaamse beslissing?

Dat heeft gewoon te maken met de afspraken in het kader van het kerntakendebat.

Eén van de weinige resultaten van dat langdurig en intens kerntakendebat is geweest dat de provinciale wegen door Vlaanderen zouden worden overgenomen. Dat is dan toch tenminste één resultaat geweest.

En in deze tijd en in de gegeven verhoudingen tussen gemeenten, provincies, Vlaanderen, de federale staat, met de nieuwe verhoudingen die er zijn, denken wij dat het in het kader van de subsidiariteit verantwoord is dat deze wegen naar Vlaanderen gaan in het kader van dé uniformiteit van het beleid en dat een deel van onze wegen zou gaan naar de nu door de fusies zoveel grotere gemeenten. Dat lijkt ons vandaag, in deze tijd, een normale operatie.

We hopen alleen, Mijnheer de Voorzitter, dat het geld dat vrijkomt in de begroting in de toekomst zal aangewend worden voor andere doeleinden. Dan gaat onze zorg in dit verband zeker uit naar de verbetering van de fietspaden, naar de aanleg van fietspaden.

En als de bevoegde gedeputeerde geen direct project zou hebben, wil ik even zijn geheugen opfrissen. Tussen het Kloosterbos en het Heidebos ligt er namelijk een spoorweg en velen zouden de gedeputeerde bijzonder dankbaar zijn indien hij met de vrijkomende kredieten dit als één van de eerste – ik zeg niet eerste. Dat durf ik niet vragen, Mijnheer de Voorzitter – projecten op zijn nieuw lijstje zou inschrijven.

Dus onze fractie zal dat zeker goedkeuren.
Dank u.

De heer Maes

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijn vraag sluit een beetje aan bij de discussie van het vorige punt.

In het verslag van de raad staat duidelijk: bij de eigendomsoverdracht moeten deze wegen zich in goede staat van onderhoud bevinden.

Op de weg Sint-Niklaas-Kieldrecht, een weg die ik goed ken, zijn er vandaag een paar stukken – centrum Vrasene, doortocht Verrebroek - waar ooit klinkers werden gelegd die nu in slechte staat zijn. Men waant zich eerder in de Vlaamse Ardennen dan in het vlakke Waasland als men daarover rijdt.

Er kan dus wel een conflict ontstaan.

U zegt daarjuist: wij gaan geen werken meer starten waarvoor we ons niet geëngageerd hebben, want wij willen daar op 1 januari van af.

Anderzijds, als de gemeenten die wegen aanvaarden, worden ze direct met een kostenplaatje geconfronteerd.

Hoe gaat dat opgelost worden? Gaat er ook een financiële compensatie naar de gemeenten, hetzij vanuit de provincie, hetzij vanuit het Vlaamse gewest?

Ik denk dat het toch logisch zou zijn in die gevallen dat men die weg niet overdraagt naar de gemeente. De specifieke voorbeelden die ik opnoem zijn werken die zo snel mogelijk - binnen enkele jaren zeker - moeten uitgevoerd worden.

Dank u.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik denk dat dit punt op de agenda inderdaad wel enige aandacht mag krijgen, want in feite is het een historisch moment.

Als er één punt is dat jarenlang sinds het bestaan van de provincies is gekoesterd, zijn het onze provinciale wegen.

Wij doen daar vandaag afstand van.

U moet ook weten – en het is misschien wel interessant om dat in zijn historische context te plaatsen – dat we misschien iets fundamenteels uit handen geven, wetende waarom die provinciale wegen er zijn gekomen. Daarvoor moeten we teruggaan naar het tot stand komen van dit land, waarbij in 1830, en vooral de jaren nadien, degenen die de staat België tot stand hadden gebracht, bevreesd waren voor de contrarevolutie vanuit de provincies. Het waren vooral de provincies die toen in dit land een zekere positie hadden en die ook invulden.

DEBATTEN

U weet, Mijnheer de Voorzitter, zeker ook wat Gent betreft, dat nog lang een orangistisch bolwerk is geweest, tot in 1836, dat op een gegeven ogenblik de Belgische troepen naar Gent werden gestuurd om de mogelijke contrarevolutie in de kiem te smoren.

Ik wil alleen maar zeggen dat de provinciewegen er zijn gelegd om vanuit Brussel heel snel op de knooppunten van de verschillende provincies te zijn. En kijk maar waar ze lopen. U zal ze vinden als slagaders in deze staat.

Wij doen daar afstand van.

Deze staat heeft ook een andere invulling gekregen vandaag. Dat is allemaal niet meer de discussie.

Maar het is het resultaat en het is gezegd.

In die zin ben ik daar niet droevig om.

Collega Liebaut spreekt van een uitvaart.

Ik zou zeggen: dit is geen uitvaart, dit is een keermoment in onze provinciale geschiedenis en bevoegdheden.

Ik ga ook even terug naar het kerntakendebat en ik denk dat ik goed geplaatst ben om daarover te citeren omdat ik toen dat kerntakendebat namens de provincies heb voorgezeten.

Dat was één van de belangrijke punten. We werden daar constant op aangepakt. Die provincies, met wat zijn die bezig? Moeten die wel wegen hebben? En dergelijke meer. En inderdaad, dat was de discussie.

Hoeven de provincies wel wegen te hebben, wetende dat niet alle Vlaamse provincies wegen hadden? Oost-Vlaanderen wel.

We hebben toen gezegd: laat ons liever kijken naar de toekomst.

We hebben toen vanuit de Vlaamse provincies gezegd: laat ons de provinciale wegen teruggeven aan de Vlaamse overheid, aan Vlaanderen en aan de gemeenten. Wij hoeven ons daar niet mee bezig te houden. We hebben dat ook goedgekeurd. Dat was unaniem, ook op ons congres. Wij stonden daar achter en dit is er het resultaat van.

Het past ook wel – het is gebeurd, maar ik wil mij daarbij aansluiten – om hulde te brengen aan alle beleidsvoerders die in de vele jaren hier mee vorm hebben gegeven aan die provinciale wegen.

En zijn er hier en daar wel wat mankementen en minpunten, dan mogen we toch zeggen dat we vaak met het beleid op onze provinciale wegen vooruitlopers waren.

Soms vindt men die symbolen nog terug.

Rij langs bepaalde provinciale wegen en u zal verkeerslichten zien van het nieuwe type. Ik heb ze eigenlijk nooit zien verschijnen op andere wegen. Lichten van een nieuw type, die eigenlijk veel efficiënter waren, met een groot rood licht tot een kleiner groen licht. Dat was nieuw, dat was revolutionair en we hebben daar hier, in dit halfrood, nog discussies over gevoerd. En ik herinner mij daar ook de verdediging van door wijlen gedeputeerde Van Steenberge.

Om maar te zeggen dat we daar ook nieuw in waren.

We geven dat nu weg.

Ik denk dat nu de toekomst wenkt en dat wij resoluut kiezen – en dat hebben we ook gesteld in dat kerntakendebat – om een ander beleid te voeren op het vlak van de trage weggebruikers, het fietsbeleid. Dat is iets wat we nu moeten nemen, ten volle. Ik kijk dan ook naar de gedeputeerde die daarvoor bevoegd is.

We hebben dat nog niet. We kunnen een aantal dingen doen. We hebben dat wel al, maar plus est en vous. Zeker op dat terrein. Ik denk dat we in de komende jaren het beleid moeten ondersteunen om daar voluit te gaan en ons daarop te profileren. Ik denk dat het belangrijk is.

We zullen ons beter profileren als provincie. We zullen ook een grotere dienstverlening creëren naar de gebruiker toe met die provinciale fietspaden en wegen dan met die provinciewegen, die eigenlijk toch opgingen in het grote geheel.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb niet zo een groot emotioneel moment bij de overdracht van de provinciewegen. Ik denk dat het een goede zaak is en een goede beslissing.

Moeten wij gewestwegen hebben, provinciewegen, gemeentewegen? Ik denk dat in deze de provincie voor één keer toch het goede voorbeeld geeft en iets kan lossen. Meestal hebben ze als een verzamelaar de voorbije honderd jaar gebouwen, wegen, scholen en allerlei organisaties rond zich gebonden en angstvallig vastgehouden. Nu kunnen ze eindelijk eens iets lossen. Ik denk dat het een goede zaak is. Wij hebben een mooi plannetje gekregen waarop alles in kleur werd getekend over welke wegen het concreet gaat. Zo belangrijk zijn die nu ook niet. Het zijn een aantal belangrijke, essentiële verbindingswegen. Maar om daar nu met veel emotie en bravoure naar terug te kijken van "zie een keer hoe goed wij zijn, hoe goed wij dat gedaan hebben".

Collega Liebaut verwijst naar de vroegere situatie, namelijk dat men echt kon merken op welke wegen men reed. Wel, dat was in het koninkrijk België. Dat was niet in het federale België, waar het de gewesten waren.

Dus ik denk dat het een goede zaak geweest is dat Vlaanderen die bevoegdheid heeft gekregen. Ik ga ervan uit dat Vlaanderen ook als een goede huisvader zal waken over die provinciale wegen.

In heel de discussie over de provinciewegen was er één breekpunt, met name: wat gaan we doen met het provinciepersoneel?

Blijkbaar heeft de provincie daar het pleit niet gewonnen. Het Vlaamse gewest heeft die niet overgenomen, maar we hebben de dienst al een beetje laten doodbloeden. Zelfs zo zeer dat ik in het verslag van de commissie lees – en het is ook met zoveel worden gezegd – dat de dienst Wegen momenteel reeds onderbezet is om de toekomstige taken uit te voeren.

Dat is letterlijk gezegd op de commissie.

De gemeenten zij blij – en er zijn hier een paar schepenen en burgemeesters – want ze krijgen iets. Maar er is natuurlijk een keerzijde aan deze medaille. Het onderhoud van die wegen moet natuurlijk ook gefinancierd worden. Ik wil wel eens zien wat er uit de bus gaat komen. Ik denk dat Gent, Merelbeke, Lokeren, dit financieel wel kunnen dragen, maar er zijn ook kleinere gemeenten zoals Berlare, Kruishoutem die daarin vernoemd worden. Ook zij zullen in staat moeten zijn om het aantal kilometers dat zij krijgen financieel te onderhouden, nuttig aan te wenden, om het, soms misschien, hopelijk niet, vergiftigde geschenk in ontvangst te nemen.

Daar is er toch nog een rol weggelegd voor de provincie om als goede beheerder tot op heden van die wegen in te bemiddelen.

Vandaar dat ik graag eens pols bij de gedeputeerde hoe het initiatief daar onthaald wordt. Zegt men nu al van "ik kan voor 99% van de overdrachten naar de gemeenten mijn hand in het vuur steken dat het in orde komt. Men gaat daar middelen voor voorzien, men gaat daar personeel voor voorzien"?

Dan denk ik dat het een goede zaak is. Maar het is een bezorgdheid die ik hier vandaag wou meegeven.

We hebben nu de provinciewegen afgegeven. We moeten verdergaan op de ingeslagen weg en kijken naar onze kerntaken en ons daartoe beperken.

Ik denk dat een magere en gezonde provincie goed is. Ik heb tijdens de vorige legislatuur op het vlak van vermagering het goede voorbeeld gegeven. Ik zou zeggen: inspireer u daarop en volg het goede voorbeeld.

Dank u.

Mevrouw Van der haeghen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wou er toch aan houden om de collega-fractie-leider van Open VLD te bedanken voor de les geschiedenis. Het was alsof hij er zelf bij was.

Ik voel iets minder emotionele betrokkenheid. Het zal misschien te maken hebben met mijn iets jeugdiger leeftijd.

Zoals de collega van de CD&V daarnet ook aangaf: deze discussie is eigenlijk gevoerd tijdens het kerntakendebat. Het lijkt ons ook een logisch gevolg daarvan. Bij deze zullen wij vanuit onze fractie uiteraard dit voorstel ten volle steunen.

Dank u.

DEBATTEN

De heer De Loor

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ook heel kort. Ik voel mij nog niet zo oud, maar zelf heb ik toch min of meer een, zij het bescheiden, emotionele betrokkenheid bij de provinciewegen in die zin dat ik natuurlijk 27 jaar lang in een dorp heb gewoond dat doormidden gesneden werd door een provincieweg, met name de weg van Aalst naar Oudenaarde.

Wat het verdwijnen van de wegen, enz. betreft zullen er ook een aantal legendarische functies verdwijnen.

Ik denk in de eerste plaats aan de befaamde kantonniers. Maar zij zullen ook op een leeftijd zitten zodat het op zich geen groot probleem zal zijn om die mensen rustig op pensioen te laten gaan.

Wat ik wel denk naar de provinciale wegen toe en de overdracht ervan is dat het toch wel de transparantie ten goede zal komen. Ik denk in de eerste plaats aan de kleine wegen die door steden en gemeenten lopen en die eigendom zijn van de provincie en niet van de gemeenten.

De provinciewegen werden meestal herkend door de benaming. Men sprak meestal van de provinciebaan. Maar wat betreft de kleine wegen die door dorpskernen, enz. lopen, is het toch heel dikwijls heel onduidelijk voor de inwoners wie nu eigenlijk de straat moet onderhouden en de nodige herstellingswerken moet uitvoeren.

Meer nog: het wordt ook heel vaak gebruikt als argument om bepaalde dingen niet te moeten doen. Men schuift het dikwijls af op andere overheden terwijl het dikwijls zelfs niet terecht is.

Ik denk dat die oefening ook op het niveau van het gewest en de gemeente zou moeten gemaakt worden, want soms lopen er in de gemeenten kleinere wegen die eigenlijk eigendom zijn van het Vlaamse gewest.

Dus ik zou zeggen dat het een aanbeveling betreft naar de hogere overheid toe om ook op dat niveau eens die oefening te maken met de gemeentebesturen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De geschiedenis is hier geschetst. Ooit hadden de provinciale wegen ongetwijfeld hun grote nut, al was het maar om troepentransporten naar de orangisten mogelijk te maken.

Ik denk dat mochten er vandaag nog troepen moeten uitrukken, het niet die wegen zijn die men zal gebruiken. Het kaartje van collega Veys spreekt wat dat betreft boekdelen. 100 jaar geleden waren er niet zoveel wegen in dit land. Als men nu het wegennet bekijkt in Oost-Vlaanderen verzinken de provinciale wegen in het niet, vormen ze kleine vlekjes in dat landschap.

Om doelmatig beheer mogelijk te maken, denk ik dat het nuttig is dat die wegen worden overgedragen hetzij naar de gemeenten, hetzij naar het gewest.

Het is ook het resultaat van het kerntakendebat, dus ik denk dat we daarmee hier uitvoering aan geven.

Voor alle duidelijkheid: het zijn de gewestwegen die op 1 januari naar het gewest gaan. Dus de secundaire wegen. Daar wordt aan toegevoegd: een aantal lokale wegen waarover wij in onderhandeling met het Vlaamse gewest tot het punt gekomen zijn dat zij aanvaard hebben dat die eigenlijk een bovenlokale functie hebben. Dus ook die worden overgenomen door het gewest.

Dat betreft ongeveer twee derden van de provinciale wegen.

Een derde blijft nog bij de provincie en daarvoor zullen wij onderhandelingen opstarten met de verschillende gemeenten.

Die onderhandelingen starten volgende week, waarbij wij de verschillende gemeenten zullen ontvangen en zullen spreken over welk wegvak het precies gaat.

Het Vlaamse gewest heeft door middel van een aantal objectieve criteria bepaald welke investeringen er minimaal nodig zijn om dat wegvak in goede staat van berijdbaarheid te brengen.

Wij zullen in overleg met die gemeenten afspreken van "wat vinden jullie de noodzakelijke investeringen? Welke kunnen er nu uitgevoerd worden? Welke vinden jullie dat er niet moeten worden uitgevoerd?"

Die investeringen zullen de komende drie jaar plaatsvinden in overleg met de gemeenten.

Bijvoorbeeld de kasseitjes waar daarnet over gesproken is.

Die werden er indertijd gelegd op vraag van de gemeente om het dorpskarakter van de deelgemeenten te benadrukken. Nu er wat vrachtwagens over rijden, vinden ze het dorpskarakter toch niet zo aangenaam en willen ze daar nu terug een mooie asfalt op leggen.

Wij kunnen dat gerust in overleg met de gemeenten doen. De onderhandelingen starten volgende week om op basis van gesprekken de weg in goede staat van berijdbaarheid te brengen zodanig dat die kan overgedragen worden aan de gemeenten.

Ik heb ook het pleidooi gehoord van sommige collega's om de vrijgekomen middelen maximaal te besteden aan fietspaden en trage wegen.

Ik neem dat zeker mee. Dat was ook mijn bedoeling. Ik hoop dat de raad mij en de collega's daarin wil steunen om maximaal te kunnen inzetten op fietsbeleid en trage wegenbeleid.

Ik denk dat daarmee de voornaamste opmerkingen aan bod zijn gekomen.

Ik wil toch één ding vermelden voor de mensen die toch al te diep treuren over het verdwijnen van de provinciale wegen. Er is één provincie die nooit provinciale wegen gehad heeft, met name de provincie Limburg. En laat dat nu net een provincie zijn die het niet zo slecht doet, zowel qua beleid als provinciaal gevoel.

Dus er rest ons nog een zeer grote toekomst wat dat betreft.

Dank u.

Stemming

PUNT 23

DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE: VASTSTELLING VAN DE VOORWAARDEN VOOR DE AANLEG VAN EEN FIETSPAD LANGS DE VERBINDINGSBAAN 1STE FASE VAN PUYENBRUG TOT STEENGRUISDAM

Stemming

PUNT 24

DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE: VASTSTELLING VAN DE VOORWAARDEN VOOR HET INLUSSEN VAN HET HOOGSPANNINGSNET (UITBREIDING MS-DISTRIBUTIENET) IN HET DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE

Stemming

PUNT 25

CULTUUR EN MONUMENTENZORG: GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET REGLEMENT VAN DE PROVINCIALE PRIJZEN VOOR HISTORISCH ONDERZOEK

Stemming

PUNT 26

GEZONDHEID – BUZAU (ROEMENIË) – THUISZORGDIENT WIT-GELE KRUIS AFDELING BUZAU: VASTSTELLING VAN HET SAMENWERKINGSPROTOCOL

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij gaan het dossier goedkeuren, maar ik wil er de raad nog eens op wijzen dat de uitvoering van dit protocol haar herkomst vindt in een overeenkomst die wij nog tijdens de vorige legislatuur hebben afgesloten en waarbij we ons geëngageerd hebben om tot 2012 die samenwerking daar te laten verlopen.

Dat is ook onder het gesternte van een andere gedeputeerde gebeurd en het is ook niet zonder reden dat de betrokken gedeputeerde dat daar nog vlug heeft doorgejaagd.

DEBATTEN

Los van de appreciatie die er wel degelijk is, ook van mijn kant, voor het project en de effectieve resultaten die merkbaar zijn ter plekke, maar het is niet omdat er een overeenkomst is tot 2012 dat men moet wachten tot 2012 om zijn engagement af te bouwen.

De provincie heeft haar rol inzake het stimuleren, het opstarten en het begeleiden. Maar ik denk dat we nu al het signaal moeten geven van "we zijn 2008, houd er rekening mee dat we de komende jaren afbouwen". We doen dat ook in andere initiatieven. Ik denk bijvoorbeeld aan de samenwerkingsverbanden met de gemeenten rond jeugdconsulenten. Ook daar nemen wij in het begin van de periode een groter engagement, maar bouwen we dat af zonder direct de kraan toe te draaien. Ik zou het spijtig vinden moest men in 2012 moeten zeggen: wat gaan we nu nog doen?

Het loopt goed. Men kan zeggen van "als men het goed doet, begint men al de kraan toe te draaien. Zou u liever hebben dat het slecht gaat?"

Neen, maar ik denk dat we in deze toch iets moeten doen. Ons engagement was geen blanco cheque tot 2012 en dat signaal krijg ik tot op heden nog niet.

Dank u.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De collega heeft deels gelijk en deels ongelijk.

Hij heeft gelijk dat er tijdig signalen moeten gegeven worden, op het moment dat wij ons beleid dienaangaande moeten wijzigen.

Dit is onderdeel van een totaal protocol. Er is reeds duidelijk aangegeven binnen dat totaalprotocol - en dit uit zich nu reeds in de overeenkomst die gemaakt is rond de ziekenhuizen, het departementale ziekenhuis - dat wij onze rol afbouwen.

Wat wij niet gedaan hebben is de rol afgebouwd inzake de thuiszorg. Maar onze totale inspanning wordt afgebouwd op dit moment, naargelang men in Roemenië en in Buzau op een andere manier in staat is die rol op te nemen en naargelang de rol die de centrale overheid opneemt ten aanzien van gezondheidszorg stijgt.

De rol die zij opnemen via middelen onder meer van de Wereldbank, van Europa, maar onder meer door een organisatie van de eigen gezondheidszorg neemt vooral naar die ziekenhuizen toe.

Wat de thuiszorg betreft verloopt het nog vertraagd. Vandaar dat u in dit dossier, dat niet het zwaarste dossier is van de totaliteit, zal zien dat die rol nog niet verminderd is. We gaan ginder niet zorgen voor reserveopbouw, we gaan ginder niet zorgen voor partners, die partners waren die oorspronkelijk niets konden zonder ons, maar die nu stilaan op eigen benen beginnen te staan. We gaan hen niet afhankelijk maken van onze middelen om hun uitbouw ginder te doen.

Dit wordt heel strikt opgevolgd. Dossier per dossier wordt dit heel sterk geëvalueerd.

U hebt gelijk in het feit dat wij moeten afbouwen, dat wij dat moeten duidelijk maken. Wij doen dit ook. Maar u hebt geen gelijk als u zegt dat wij het signaal nog niet zouden gegeven hebben of er nog niet zouden mee bezig zijn.

Dank u.

Stemming

PUNT 27

JEUGD: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT VOOR DE SUBSIDIËRING VAN OOST-VLAAMSE JEUGDWERKINITIATIEVEN GERICHT OP KINDEREN EN JONGEREN MET EEN BEPERKING

Stemming

PUNT 28

ZORG: OPHEFFING VAN HET REGLEMENT BETREFFENDE DE TOEKENNING VAN INVESTERINGSSUBSIDIES VOOR KORTVERBLIJF VAN BEJAARDEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal kort zijn omdat het een beetje aansluit bij de kritiek die ik ook in de commissie heb gegeven, met name dat ik altijd mijn bezorgdheid uit bij het opheffen van bepaalde reglementen en dat wij er ook steeds terzake iets aan gekoppeld willen zien, dat er iets nieuws in de plaats komt.

Men zegt wel: we engageren ons in de toekomst om binnen de sector een gelijkaardig initiatief te nemen. Ik had gehoopt dat het iets concreter ging zijn. Vandaar dat wij ons zullen onthouden bij de opheffing van het reglement.

Men had perfect kunnen wachten tot wanneer er effectief een nieuw initiatief uit de bus kwam.

Dank u.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik begrijp de bekommernis, maar het is een kwestie van een beetje proper te zijn in die dingen.

Wij kunnen nu al het signaal geven naar de sector zelf dat we dit stopzetten en dat wij een overgangsregeling voorzien betreffende de dossiers die nu nog binnenkomen tot stopzetting van het reglement.

Wij kunnen nog niet aan de sector en aan deze raad zeggen wat wij gaan doen in de toekomst vooraleer wij een debat hebben gehad over het budget van 2009.

Ik wil hier wel zeggen dat het de intentie is van in de sector van zorg onze rol volkomen te spelen, ook in het kader van het kerntakendebat, waarin men de schotten tussen thuiszorg en intramurale zorg voor een stukje wil wegnemen door impulsen te bieden op dat vlak.

Met andere woorden, wij zijn van plan aan de raad voor te stellen om als er initiatieven zouden zijn om projecten die zowel thuiszorg als intramurale zorg binden op dat vlak door te gaan. Maar wij kunnen dat nog niet doen omdat het budget 2009 hier nog moet bediscussieerd en gestemd worden.

Wat het kortverblijf zelf betreft geven wij ook al aan dat wij een systeem zullen voorzien waarin de kamers voor kortverblijf, die in Oost-Vlaanderen ter beschikking staan, waar mogelijkheden zijn, via een eenvoudige raadpleging van het netwerk zichtbaar zullen worden, zodanig dat mensen op een betere manier geholpen worden dan nu.

Nu zal men duidelijk zicht krijgen en zal men de aanduiding krijgen waar men kan gaan aankloppen.

Dat is het initiatief dat wij onmiddellijk kunnen nemen. Andere initiatieven moeten genomen worden in het kader van de budgetbesprekingen.

Dank u.

Stemming

PUNT 29

PERSONEEL: HOSPITALISATIEVERZEKERING: GOEDKEURING VAN HET VOORSTEL VAN AXA TOT AANPASSING VAN DE PREMIEBEDRAGEN EN DE WAARBORG

Stemming

PUNT 30

SPORT: NIET JAARLIJKS TERUGKERENDE SPORTORGANISATIES: TOEKENNING VAN EEN SUBSIDIE VAN 2 500 EUR AAN VZW CROSSCUP

DEBATTEN

Stemming

PUNT 31

VOORSTEL VAN MARIA VERHEIRSTRÆTEN: "ONDERSTEUNING VOOR GEMEENTEN INZAKE DE KLEINHANDEL IN HUN CENTRUMSTRATEN"

De heer Liebaut

Voorzitter, het zou interessant zijn om te wachten tot de gedeputeerde terug is. Misschien kan het punt straks hernomen worden.

De heer voorzitter

Ik dacht dat mijnheer Vercamer ging antwoorden. Mevrouw, bent u akkoord om even te wachten?

Mevrouw Verheirstraeten

Jawel, Mijnheer de Voorzitter.

PUNT 32

LOGO VZW - KOEPEL OOST-VLAANDEREN:

- BEVESTIGING VAN DE ONTBINDING VAN DE VZW
- TENLASTENEMING VAN DE PUBLICATIEKOST

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
We zullen het punt goedkeuren, maar ik zou er toch nog even op willen wijzen dat het in feite een beslissing is die men al een paar jaar geleden had moeten nemen. Het gaat natuurlijk over een verwaarloosbare kost, zowel voor de publicatie als de problematiek van het onder nul gaan. Ik verschiet er toch een beetje van want ik heb altijd gedacht dat als er mensen zoals gedeputeerden Couckuyt en Vercamer, de directeur van Welzijn en zelfs de schepenen van Welzijn van de stad Gent in die vzw zetelen, zij betrokken genoeg zijn om te weten dat het geen gezonde zaak is dat men financieel naar nul gaat. Er moet altijd een zekere reserve ingebouwd zijn. Mijn hoop was in deze zaak misschien ijdel, maar we zullen het punt in ieder geval goedkeuren.

Stemming

PUNT 31

VOORSTEL VAN MARIA VERHEIRSTRÆTEN: "ONDERSTEUNING VOOR GEMEENTEN INZAKE DE KLEINHANDEL IN HUN CENTRUMSTRATEN"

Mevrouw Verheirstraeten

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Een probleem waar veel gemeenten mee te maken hebben, is het verloederen van hun centrum en het leeglopen van hun centrumstraten. Waar vroeger de middenstand welig tierde, waar men bij wijze van spreken van de bakker naar de beenhouwer en de groenteboer kon, zien we nu dat heel veel buurtwinkels verdwenen zijn. Ook de woongelegenheden voor de winkeliers verdwijnen er.

Dit is een spijtig proces dat zich verder blijft doorzetten met alle gevolgen van dien voor de plaatselijke economie en het sociaal gebeuren er rond. Een ander fenomeen is de opkomst van nachtwinkels. Een aantal gemeenten hebben omtrent de problematiek van de kleinhandel goede initiatieven genomen, maar verschillende gemeenten weten niet hoe ze dit ten gronde kunnen aanpakken.

Ik stel voor om de studie die een paar jaren geleden gemaakt werd door de EROV over 'Het gemeentelijk beleid met betrekking tot de detailhandel' te laten actualiseren. Zo krijgen we een hedendaags zicht over de evolutie die plaatsvond, welke gemeenten in dit verband reglementen hebben, welke maatregelen er genomen worden om het bovenwinkelwonen te stimuleren, welk beleid men voert met betrekking tot de nachtwinkels en wie een gemeentelijke ambtenaar voor lokale economie heeft. Die persoon zou dit onder andere ter harte kunnen nemen.

De aanwezigheid van een ambtenaar voor lokale economie in de gemeente is immers cruciaal binnen de aanpak van deze problematiek. Dit kwam duidelijk ter sprake op het seminarie dat de EROV hierover organiseerde in september jongstleden. Vanuit een actualisering zal ook duidelijk worden welke gemeenten hierin nog ondersteund kunnen worden. En precies hier kan volgens mij de provincie dan één van haar belangrijke taken opnemen door die gemeenten een actief aanbod te doen, onder meer inzake ondersteuning en begeleiding bij de aanpak. Ik verwijs in dit verband trouwens ook naar onze beleidsnota waar we deze intentie in vastgelegd hebben.

Dank u.

De heer Franck

Ik ben uiteraard blij met het voorstel. Het komt eigenlijk vrij goed overeen met een voorstel dat ik bij de budgetbespreking van 2007 gedaan heb. Ik had het toen over het aanstellen van een of meerdere centrummanagers bij de provincie. Gemeenten die zo een centrummanager niet kunnen betalen, zouden beroep kunnen doen op één van de één à drie centrummanagers van het provinciebestuur. De gemeenten zouden dan, mits betaling van het aantal uren van de werkelijke kostprijs, beroep kunnen doen op die centrummanagers. Maar mijn voorstel is toen niet aanvaard, misschien zal dit voorstel nu wel aanvaard worden.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

U begrijpt dat de bekommernis voor de revitalisatie van de middenstand volledig terecht is. Het is een probleem, en het is u bekend dat de middenstand mij nauw aan het hart ligt. Het is dus ook een probleem dat mij intens bezighoudt. De Economische Raad voor Oost-Vlaanderen heeft zich, in het kader van haar algemeen beleidsprogramma voor deze legislatuur, bijzonder actief opgesteld met betrekking tot de uitwerking van een strategisch commercieel plan voor steden en gemeenten met formulering en begeleiding van acties voor kernversterking. Deze lange tekst heb ik afgelezen maar hij dekt dus natuurlijk veel omdat de EROV, Mijnheer de Ondervoorzitter, daarvoor ook werkt met een waaier van overheden, instellingen en bedrijven.

Ik denk dat mevrouw Verheirstraeten er allusie op gemaakt heeft, maar heel recent, op 18 september 2008, werd er een studiedag ingericht in het kader van Accenta, de jaarbeurs van Oost-Vlaanderen. Het thema was 'de gemeentelijke ambtenaar en de lokale economie'. De rol en werking van deze ambtenaar is heel belangrijk. Deze studiedag werd bijgewoond door 80 mensen. Ik denk trouwens ook dat u er was, Mijnheer Franck. De helft van onze Oost-Vlaamse gemeenten waren trouwens vertegenwoordigd door hun mandataris. Deze studiedag die samen met Unizo en Accenta opgericht werd in het kader van "Stad in de kijker" – en dat was ditmaal de stad Eeklo – toonde aan dat in elke gemeente een aanspreekpunt moet zijn voor distributie en detailhandel. Het is inderdaad zo dat er in elke gemeente een aanspreekpunt moet zijn voor mensen die problemen hebben in de economische sector, mensen die vragen hebben over het gemeentelijk beleid of over de middenstand.

DEBATTEN

Meten is weten en gissen is vergissen. En om ons niet te vergissen moeten we goed meten. De EROV heeft in 1999 een studierapport over de distributie en detailhandelsector in onze provincie in kaart gebracht. Het ging zowel over de vraagzijde als de aanbodzijde per gemeente. En wij hebben op basis daarvan een kernversterkende visieontwikkeling van de gemeenten gedaan. Dit rapport werd aan de gemeentebesturen meegedeeld en heeft inderdaad een belangrijk effect gehad. Een jaar geleden, op 14 september 2007, hebben wij de resultaten gepubliceerd in het kader van de Euregio Scheldeland. Er was onderzoek – zoals u gevraagd hebt, Mevrouw Verheirstraeten – naar de koopstromen, wie komt er bij ons kopen, van waar komen de mensen, enzovoorts. Die studies zijn beschikbaar.

Ik wil nog kort zeggen dat ons geacht raadslid Verheirstraeten terecht heeft aangehaald dat de EROV nog meer enquêtes bij gemeentebesturen zou moeten uitvoeren. Daarnaast zou ze die ook moeten actualiseren, teneinde een aantal bepalende parameters van het gemeentelijk beleid inzake lokale economie, distributie en detailhandel in beeld te brengen. Bovendien moeten ze een inventaris aanleggen van de gemeentelijke acties en initiatieven inzake leegstand, boven-winkel-wonen en de afbakening van het handelscentrum, ... Wel, we zijn daar mee bezig. Dat is natuurlijk geen eenvoudige aanpak. Centrummanagement haakt in op tal van maatschappelijke domeinen maar heeft natuurlijk ook te maken met de vele problemen die dat met zich meebrengt. In elk geval, de EROV heeft zijn actieprogramma daarop ingesteld en zal dat ook doen. Ze wil een faciliterende en adviserende rol spelen, enerzijds door bestaand studiewerk, maar anderzijds ook door daar in de praktijk verder op te bouwen. Met andere woorden, men zal dat doen door een inventaris van de gemeentelijke acties permanent bij te houden. In 2009 zal hiervan verder werk worden gemaakt.

Ik wil de raad nog meedelen dat zeer recent – en met zeer recent bedoel ik eergisteren, maandag 13 oktober – het 9de vormings- en begeleidingsprogramma voor de detailhandel werd gestart. Daarbij werden de detailhandelaars gedurende vier maanden, via de EROV, wegwijs gemaakt over de positionering van de handelszaak, promotie en marketing, maar er was ook praktische hulp. Men noemt dat managementtechnieken.

Dus zowel de overheid, onze gemeentebesturen als de private sector, de distributie en natuurlijk ook de detailhandel hebben duidelijk een cruciale rol in de versterking van de handelskernen van onze gemeenten. Ons provinciaal beleid wil daaraan zijn steun verlenen door tegemoet te komen aan een latente behoefte bij de gemeentebesturen. Ons bestuur wil dus met andere woorden tegemoet komen aan de vraag van deze twee interpellanten. Er wordt dus aan gewerkt.
Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw Verheirstraeten, vraagt u de stemming over uw voorstel?

Mevrouw Verheirstraeten

Neen.

PUNT 33

PERSONEN MET EEN HANDICAP: TOEKENNING VAN SUBSIDIES AAN DE REGIONALE TELEVISIEZENDERS VOOR ONDERTITELING

Stemming

PUNT 34**WELZIJN EN GEZONDHEID: TOEKENNING SUBSIDIES 2008 AAN INVESTERINGSPROJECTEN IN DE SECTOREN WELZIJN EN GEZONDHEID****De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is een dossier dat staande de zitting op de commissie aan bod kwam, vandaar dat ik pas naderhand naar de details heb kunnen kijken. Mijn aandacht werd getrokken door één subsidiedossier, namelijk dat van Parochiale werken vzw – Herdersem, voor de verbouwing van het centrum. Mijn aandacht werd daarop gevestigd omdat noch op het invulblad van de gevraagde subsidie, noch bij de ingediende stukken, een bedrag werd ingevuld. Het lijkt me logisch dat de volledige stukken worden ingediend als er een aanvraag wordt ingediend, tenzij dat telefonisch verloopt. Ik was in elk geval een beetje verwonderd. Ik heb dan de stukken, die er blijkbaar zijn, opgevraagd.

Ik wil eerst en vooral opmerken dat de aanvraag van de vzw Parochiale werken Herdersem dateert van 22 september van dit jaar. Op 30 september zet de provincie zijn stempel op het dossier en blijkbaar geraakt zo een dossier al meteen op deputatie en niet veel later op de provincieraad. Ik wil de administratie en de deputatie feliciteren om zo snel en slagvaardig op te treden. En ik weiger te geloven dat dit te maken heeft met het feit dat de verantwoordelijke gedeputeerde en de vzw in dezelfde gemeente gevestigd zijn.

Collega's, wanneer ik in dat aanvraagdossier verder lees, merk ik wel op dat de opening van het centrum voorzien is half oktober. Dus in extremis geraakt het dossier met de hakken over de sloot. We slagen er nog in om aanwezig te kunnen zijn namens de provincie Oost-Vlaanderen, in deze als ondersteunende overheid.

En tot slot wil ik misschien wel opmerken dat men in zijn motivatie stelt dat ze wel degelijk werken met jeugdverenigingen. Het is een parochiecentrum, maar in feite geeft men die subsidies aan jeugdorganisaties. Men zegt dus dat ze samenwerken met onder andere KSA en Chiro en zelfs de vrije school van Herdersem. Ik denk dat het reglement er zich niet toe leent dat wij op den duur alle gebouwen waar scholen gebruik van maken gaan ondersteunen. Voor de rest denk ik dat de subsidie volledig te verantwoorden is. Alleen hoop ik dat dergelijk snel en krachtig optreden zich ook in andere dossiers van de provincie laat kenmerken.

Dank u wel.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De enigste vraag die beantwoord moet worden is de volgende. Is er iets niet juist in het dossier?

De heer Veys

Ik ga ervan uit dat de gedeputeerde heel goed geluisterd heeft. In een verslag aan de raad wordt verwezen naar stukken en men vult die niet in, er is geen bedrag ingevuld. Het lijkt mij logisch dat op die vragen geantwoord wordt. Er zijn weldegelijk vragen gesteld, Mijnheer de Gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Is er iets fout? Dat is de vraag!

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De vraag die collega Vercamer stelt rond dit dossier is volkomen terecht.

DEBATTEN

Het is waar, ik woon in Herdersem. Het is waar, ik ken het parochiaal centrum. En laat ons zeggen dat ik van één van de organisaties die hier vernoemd zijn ook nog lid geweest ben, met name KAJ Herdersem. Ik was lid tot, ik denk, een 28 à 29 jaar geleden. Dus ik ken het dossier, dat is juist.

Als ik het dossier doorneem, dan is het waarschijnlijk één van de sterkste dossiers binnen dit krediet. Het is een sterk dossier omwille van de meerwaarde die gegeven wordt op verschillende vlakken:

- samenwerking tussen organisaties;
- draagvlak door het feit dat particulieren renteloos mee betalen voor dit initiatief;
- het feit dat ze een unieke rol spelen, niet alleen in Herdersem maar ook in Aalst wegens het ontbreken van zalen voor een ruime gemeenschap;
- duurzaamheid is in dit dossier volledig verweven;
- toegankelijkheid is volledig in het dossier verweven, er zal met andere woorden geen nazorg aan zijn.

Van alle dossiers die hier voorliggen is dit wellicht één van de sterkste dossiers. Val het dossier op dat vlak aan. Ik nodig u uit, ik daag u uit. Dit is een krediet waar geen strikt reglement bestaat omwille van het feit dat wij een evaluatie moeten kunnen maken van een aantal zaken. Er zijn een aantal zaken niet goedgekeurd – ook zelfs in mijn streek – omwille van het feit dat zij op kredieten van cultuur op gehandicaptenvoorzieningen moeten binnen komen en niet op dit krediet. Val het dossier aan op zijn inhoud, ik daag u uit. En spreek dan.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik voel mij niet uitgedaagd en ik zie ook geen reden om het dossier te pakken op inhoud. Ik ben trouwens gecharmeerd door de wijze waarop de gedeputeerde met kennis van zake spreekt en het dossier ten gronde kent. Ik zou bijna geloven dat hij het zelf heeft geschreven, ...

Rumoer

Mevrouw De Vos, ik ben blij dat u spreekt, het is zo lang geleden dat we uw stem hier gehoord hebben. Ik denk dat ik met mijn tussenkomst vooral wou aantonen dat een aanvraag die op 30 september binnenkomt alsnog op deputatie beland. Ik ben daar blij voor, want als er een wil is, is er een weg. En dat is de belangrijkste les die we daaruit moeten trekken. Ook voor andere dossiers zou men op deze wijze mogen optreden. Dat is de les die ik hier wou meegeven.

Dank u.

Stemming

De heer voorzitter

Ik consulteer de raad. We geraken er vandaag dus niet door. Het is bijna 17.45 uur, maar ik zou nog twee punten willen behandelen en dan morgen de interpellaties houden. Dat kan niet overgaan naar november want dat zou de zitting van november enorm belasten. Het zijn belangrijke tussenkomsten. Ofwel stoppen we nu en doen we morgen verder vanaf punt 35, ofwel behandelen we nog twee punten.

Ok, nog twee punten.

De heer Joris

Excuseer, ik wil best nu tussenkomen, ik heb alles voorbereid uiteraard. Maar als de gedeputeerde er morgen wel kan zijn en vandaag niet is het misschien geschikter ...

De heer voorzitter

Neen, ze zijn op reis, op missie zeggen ze.

PUNT 35

VOORSTEL VAN STEVE HERMAN OVER DE BEVLAGGING VAN PROVINCIEGEBOUWEN EN DOMEINEN

De heer Herman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De grote verwachtingen die gewekt zijn rond de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde zijn intussen, zoals u welbekend, teruggebracht tot nul. De traditionele Vlaamse partijen lijken te berusten in hun machteloosheid. Het is een beetje zoals in de strips van Asterix en Obelix. Er is één gemeente die zich openlijk blijft verzetten tegen die ongrondwettelijke situatie. Dat is de gemeente Lennik.

Met het bannen van de Belgische driekleur op niet verplichte dagen wil Lennik immers een aantal zaken met betrekking tot de gang van zaken in dit land, aan de kaak stellen. Open VLD'er en tevens Burgemeester van Lennik, De Waele, zegt luidop en ik citeer: "Wat dekt uiteindelijk die Belgische vlag nog als lading? Na 50 jaar staatsvorming is dit land in een bestuurlijke chaos verzeild geraakt. Een jaar na de jongste parlementsverkiezingen is de bestuurloosheid fenomenaal groot geworden. Van ordentelijk bestuur is al lang geen sprake meer." Daarnaast zegt diezelfde Open VLD'er: "Vlaanderen pikt bovendien een hele resem zaken niet meer. We betalen ons zodanig blauw aan transfers naar andere gewesten zodat we geen eigen politiek meer kunnen voeren bij gebrek aan eigen middelen."

Collega's, we stellen inderdaad vast dat 16 maanden na de verkiezingen van juni 2007 de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde nog steeds niet gerealiseerd is. Onze motie van enkele maanden geleden heeft blijkbaar bijzonder weinig indruk gemaakt. We stellen eveneens vast dat de Franstaligen tot nog toe alles bereikt hebben wat ze wilden. Ze willen namelijk een communautair status quo zodat er van de Vlaamse verzuchtingen naar een verregaande staatsvorming nog niets, maar dan ook nog niets, in huis is gekomen. In de federale regering zitten bovendien meer Franstaligen dan Vlamingen en aan Vlaamse kant beschikt zij niet eens over een meerderheid in het parlement.

Het wordt dan ook hoog tijd dat er van onderuit, onder meer vanuit deze provincieraad, politieke signalen komen dat deze situatie niet aanvaardbaar is. Collega's, wie ben ik om een eminent Open-VLD'er tegen te spreken wanneer hij stelt dat de Belgische vlag de lading niet meer dekt? Een vlag die de lading niet meer dekt is niet meer dan een nutteloos symbool en nutteloze symbolen zijn het niet waard om tentoongesteld te worden. De gemeente Lennik gaf hierin al het goede voorbeeld met haar vlaggenbeleid. Vandaar stellen wij voor dat de provincie zich solidair zou verklaren met de gemeente Lennik en met haar burgemeester. Een bijkomende overweging is dat deze actie absoluut niets kost voor de provincie. Integendeel, het zou ons een pak gratis publiciteit opleveren en we doen er niets onwettelijks mee. Bij een financiële crisis past het dat de regering daden stelt. Wij wachten op de daden van de deputatie in deze communautaire crisis. Vandaar mijn voorstel dat de provincieraad aan de deputatie zou opdragen om, bij wijze van protest tegen deze situatie, geen Belgische vlag meer uit te hangen aan en in de provinciale gebouwen. Ook bijvoorbeeld in deze raadzaal en in de provinciedomeinen, tenzij op de decretaal verplichte datum.

Applaus Vlaams Belang-fractie

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal beginnen met u iets te vertellen uit mijn privéleven.

Ik kom uit een warm, katholiek en flamingantisch nest. Ik was op 15 november, en ik geloof dat het in 1965 was, op de 15 novemberbetoging in Antwerpen. We hadden eerst de drie marsen in Brussel gehad en dan op 15 november die betoging in Antwerpen. Frans Baert was voorzitter van dat 15 novembercomité. Men stak daar een Belgische vlag in brand en ik, mijn broer en mijn vader stonden daarop te kijken. Mijn vader zei: "Gastjes," – als hij betrouwelijk tegen zijn zonen sprak zei hij dikwijls "gastjes" – "als ze dat met een Vlaamse Leeuw zouden doen, dan zou je zeer kwaad zijn. Wel, je moet voor andere mensen hun symbolen ook respect opbrengen. Je mag dat nooit doen". Ik ben dat nooit vergeten.

DEBATTEN

Ik stel dus voor dat wij ons inderdaad blijven houden aan de regels zoals ze vandaag gelden. Dat is het decreet van 7 november 1990, dat is dus Vlaamse regelgeving. En er is ook de omzendbrief van 22 oktober 1999. Wij houden ons daaraan. We proberen om dat zo goed en zo kwaad als mogelijk te doen. Soms falen we wel eens, het lukt niet altijd perfect, maar ik stel voor dat we ons aan de regel houden. Ik vraag dat wie zich beroept op de regelgeving om zijn eigen vlag uit te hangen – en die dat terecht doet – dat zij ook toelaten dat anderen hun vlag uithangen, en dat ze het desnoods verdragen. Met sommige punten van het geloof is dat voor mij hetzelfde. Ik heb daar soms vragen rond, maar ik verdraag het desnoods. Verdraag het dus desnoods dat die regelgeving dan ook correct toegepast wordt. En om die reden vraag ik dat het voorstel van de collega, dat ongetwijfeld goed bedoeld is, zou verworpen worden.
Dank u.

De heer Herman

Ik vraag hier uiteindelijk niet om de vlag te verbranden. Ik vraag gewoon om een signaal van protest te geven tegen de huidige gang van zaken.

De heer gedeputeerde Vercamer

Nog één ding, Voorzitter, hij zegt dat het ons publiciteit zou opleveren. Ik denk dat het ons veel negatieve publiciteit zou opleveren. Van de 1 400 000 Oost-Vlamingen zouden er heel veel zijn die het daar absoluut niet eens mee zijn, en wij zijn de deputatie van alle Oost-Vlamingen.

Stemming

De heer voorzitter

Ik ga de zitting sluiten. We gaan morgen verder om 17 uur. We zijn dan zo voltallig mogelijk aanwezig en we beginnen met het punt 36, het voorstel van de heer Marc Joris. Ik dank u allen zeer, tot morgen om 17 uur stipt.

EINDE VAN DE ZITTING